

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

בריון פון חיזוק, אמונה און
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

אידיש

פרשת קרח

תש"פ

צו באקומען וועכענטליך די עצתו אמונה רופט: 718-387-2691

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטריסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב
ליבערטי
Heichal Hakodesh Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Premishlan Way
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh Boro Park
1011 41st Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

Visit Our Web Site:
www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9169

קול
ברסלב
212-444-9191

חיזוק יומי
צו באקומען די חיזוק יומי
טעלעפאון מעסידזשינג
347-630-2876
אימעיל
chizikyomi@gmail.com

עַנְתוּ אִמּוֹנָה

וואס איז דער גדר פון "קדש עצמך במותר לך"?..... א
נאכ'ן חזר'ן אזוי סאך אמונה, פארוואס האב איך נאך פחדים? ד
ווען איז נפטר געווארן די מאמע פון הייליגן בעל שם טוב זכותו
יגן עלינו?..... ז
קענען אויך פשוט'ע מענטשן מלמד זכות אויף אידן?..... י
פארוואס איז מען נאכאלץ אזוי שטארק קעגן מוהרא"ש?..... יב
ווי אזוי זאל איך זיך מסדר מיט מיינע שיעורים?..... טו
וואס קענען מיר טון געהאלפן צו ווערן מיט קינדער?..... יט
ווי אזוי קען מען זיך שטארקן מכבוד צו זיין די ווייב?..... כ
מעג מען נעמען השקפה אויך פון אנדערע ספרים, נישט פון
ברסלב?..... כה
וועלכע סארט מעשיות דערציילט מען פאר קינדער?..... כט
וועלכע ספרי חקירה האט דער רבי נישט געלאזט לערנען?.. לה

איש אמונות

דו הייסט נאך א צדיק, דאס וועט דיר העלפן אויסוואקסן א
גרויסער צדיק..... א
אז איר האט שוין א קינד דארפט איר נישט זוכן צו ארבעטן .. ב
אז דו וועסט זיך דרייען מיט ערליכע אידן תלמידי היכל
הקודש, וועסטו ווערן אן ערליכער איד..... ב
אז מען וויל ראטעווען דעם דור דארף מען טון הפצה..... ג

- אויב מען וויל נחת פון די קינדער, דארף מען וויינען צום
 אייבערשטן ד
- ווער עס איז מקורב צום צדיק אויף די וועלט וועט זיין מקורב
 צום צדיק אויף יענע וועלט..... ה
- נעמט א חלק אינעם גרויסן זכות צו בויען דעם עירוב..... ו
- ווער נישט צעפאלן ווען די מיידלעך פאלגן נישט..... ז
- יעדע פרוטה וואס מען לייגט אין פושקע באשיצט דעם מענטש
 פון שלעכטס..... ח
- סגולות געהאלפן צו ווערן מיט קינדער..... ט
- איינער וואס ארבעט מיט קינדער דארף גוט שלאפן..... ט
- אלע צרות קומען פון קוקן עבירות..... י

וואס איז דער גדר פון "קדוש עצמך במתן לך" ?

שאלה :

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב שוין געלערנט אסאך פסוקים תנ"ך, אסאך פרקים משניות, אסאך בלעטער גמרא, אסאך סימנים אין שלחן ערוך און אסאך זיד אויסגערעדט צום אייבערשטן - אין זכות פון די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א.

איך האב געזען דעם בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט איבער וואס איז די ריכטיגע וועג צו לערנען מיט חתנים [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו], און דער ראש ישיבה שרייבט דארט אז די וועג איז צו לערנען נאר די הלכות פון שלחן ערוך, און נישט צולייגן קיין חומרות ופרישות.

איך בין אבער נאכאלץ צעמישט, ווייל אין שלחן ערוך אליין זעט מען אויך אז מען דארף זיך הייליגן אפילו מיט זאכן וואס מען מעג, "ואף על פי שמתר בכל אלה, כל המקדש עצמו במתן לו - קדוש יאמרו לו", און אזוי זעט מען אויף עטליכע פלעצער אין שלחן ערוך אז מען דארף זיך יא הייליגן און נישט טון אלעס וואס מען מעג.

עס איז נישט אז איך בין אינגאנצן אויסגעטון פון די וועלט, איך וויל אבער יא וויסן קלאר וואס איז די אידישע השקפה ווי אזוי א איד דארף זיך פירן.

יישר כח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשַׁת שְׁלַח, כ"ד סִינַי, שְׁנַת תש"פ לַפְּרֻט קָטָן
לְכַבּוֹד ... נִירוֹ יְאִיר.

אִיךָ הָאֵב עָרְהָאֵלְטֵן דִּיִּין בְּרִיוּ.

עַס אִיז זַייער שְׁווער צו שְׁרַייבֵן פֿון דְּבָרִים שֶׁל בֵּינוּ לְבִינָה ווייל די בְּרִיוּ
קוּמֵען אָן אַיַבְעָרָאל; אַלע לֵיינען די בְּרִיוּן, דְּעֶרפֿאַר קֵען מֵען נִישַׁט שְׁרַייבֵן פֿון
דַעם, אָבער בְּדֶרֶךְ רַמֵז קֵען מֵען אַבִיסֶל שְׁרַייבֵן, בְּבַחֲיַנַת (מִשְׁלֵי ט, ט): "תֵּן לְחַכֶּם
וַיִּחְכְּמוּ עוֹד".

דָאס וואס חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאגן (בְּמֹת כ.): "קִדְשׁ עֲצָמָךְ בְּמִתָּר לָךְ",
מֵיִנְט מֵען צו זָאגן פֿאַרְקֶערט, אַז אַ מְעַנְטֵשׁ זָאל זײַךְ הֵיילִיגן צוּזאַמֵען מִיט זַיִן
ווייב פְּדִי עֵר זָאל נִישַׁט אַראַפֿפֿאַלן אִין בֵּיטְעֶרע עֲבִירוֹת. אַזוֹי זָאגט דְּעֶר
הֵיילִיגֶער רַבִּי נֵתָן זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה (לִיקוּטֵי הַלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַלְכָה א, אֹת א): "מִי שֶׁאִינוֹ
נָשׁוּי הוּא פָּגוּם בְּבָרִית", ווער עַס הָאט נִישַׁט חֲתוּנָה, עֵר לְעַבֵט אַלֵיינֵס - דְּעֶר אִיז
פָּגוּם בְּבָרִית; דְּעֶרִיבֶער הָאט דְּעֶר רַבִּי זַייער מִקְפִיד גַעווען אַז מֵען זָאל נִישַׁט
קוּמֵען צו אִים פֿאַר די חֲתוּנָה, דְּעֶר רַבִּי פֿלֶעגט זָאגן פֿאַר בַּחוּרִים: "זָאלֶסט
צוּרִיק קוּמֵען מִיט אַ טְלִית"; ווייל נָאר מִיט אַ ווייב קֵען מֵען זַיִן הֵיילִיג און
גַעראַטעוועט ווערן פֿון עֲבִירוֹת.

עַס אִיז דָא אַסאַך צו שְׁרַייבֵן אִין דַעם עֲנָן, עַס אִיז אָבער פֿאַרשְׁטענְדִליך אַז
עַס אִיז נִישַׁט שְׁיִיך צו שְׁרַייבֵן בְּפֻרְטִיבִיט; נָאר דָאס דֶאָרף מֵען וויסן אַז די אַלע
וואס פֿאַלן אַרײַן אִין בֵּיטְעֶרע עֲבִירוֹת קוּמט דָאס נָאר ווייל מֵען הָאט זַי
גַעלְעֶרנט חוּמְרוֹת יְתִירוֹת, די מְדַרְכִים לְעֶרנֵען זַי אִוִיס צו זַיִן אָפֿגַעשִׁידט וְכוּ'
וְכוּ', מִמִּילָא דֶאָרפֿן זַי נֶאכְדַעם גַיִן זוכן עֲבִירוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָן.

מוֹהֲרָא"ש פֿלֶעגט שְׁטענדיג דְּעֶרצִיילֵן פֿון הֶרֶב הַקְדוּשׁ רַבִּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי
נַחֲמָן מִטוֹלְטֵשׁוֹן זְכָר צִדִיק לְבָרְכָה (בַּעַל מַחְבֵר סֵפֶר "בְּאוּר הַלְקוּטִים"), אַז עֵר פֿאַר זײַךְ אִיז
גַעווען גַענְצִליך מִבְּדֵל וּמִפְרָשׁ פֿון די וועלט, מִיט דַעם אַלעם ווען מֵען פֿלֶעגט
אִים בַּעֲטֵן הַדְרָכוֹת בְּעַנְיָנִים שְׁבִינוּ לְבִינָה וְכוּ', פֿלֶעגט עֵר שְׁטענדיג זָאגן:
"קִינְדֶערִלֶעך, הֵיט אִיךָ פֿון פְּרִיתוֹת"; דָאס הֵיסט מֵען זָאל אַכְטוּנג גַעבֵן צו
הֵיטֵן הַלְכוֹת טְהָרָה, מֵען זָאל חַזְרָן הַלְכוֹת טְהָרָה צו וויסן נִישַׁט נִכְשֵׁל צו ווערן
אִין קִיִּין שׁוּם הַלְכָה, אָבער נִישַׁט צוֹלֵייגן קִיִּין שׁוּם פְּרִישׁוֹת, נָאר ווען מֵען מֵען -

מעג מען אלעס וכו' און אין די אנדערע טעג זאל מען היטן אלע הלכות.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

נדער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע בריוו באציט זיך:
וואס איז יא די ריכטיגע וועג צו לערנען מיט חתנים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר פח פאר אלע חיזוק וואס איך באקום פון אייך, דער
אייבערשטער זאל אייך באצאלן בכפל כפלים.

איך האב געהערט א שיעור ווי איר רעדט זייער שארף קעגן די חתן מדריכים. איך האב
געהאט א שטארקע חשק צו ווערן א חתן מדריך, אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א געבן
א שיעור פאר חתן מדריכים, און אויסלערנען וואס איז יא די ריכטיגע וועג ווי אזוי צו לערנען
מיט חתנים?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נשא ב', ט' סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרוי יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען מוהרא"ש האט מיר געבעטן איך זאל לערנען מיט חתנים - זיי
אנגרייטן פאר'ן לעבן, האב איך געפרעגט מוהרא"ש: "איך דארף דאך האבן
הדרכה צו וויסן וואס צו לערנען מיט זיי", האט מוהרא"ש מיר געזאגט: "איך
געב דיר הדרכה, זאלסט לערנען מיט חתנים וואס שטייט אין שלחן ערוך און
חס ושלום צולייגן אדער אראפנעמען פון דעם".

דאס זעלבע איז ביי דיר; אז דו ווילסט לערנען מיט חתנים - זיי אנגרייטן
פאר'ן לעבן זאלסטו מיט זיי לערנען וואס שטייט אין שלחן ערוך און חס ושלום
צולייגן אדער אראפנעמען פון דעם, ווייל אז מען נעמט אראפ פון שלחן ערוך
אדער מען לייגט צו - איז דאס גורם אז מען זאל אפלאזן די וועג פון די תורה.

זאלסט נישט לערנען מיט זיי קיין חומרות ופרישות ווייל דאס איז גורם אז
מען זאל אלעס אפלאזן השם ישמרינו; דער הייליגער ווילנער גאון זכותו יגן

עֲלִינוּ זָאגֵט: "אז מֵעַן לִיִּגֵט צו צום שְׁלַחַן עֲרוּף וְוֵערט מֵעַן אַ פּוֹרֵק עוֹל; דָּער אַיִבְעֶרְשְׁטֵער האט אונז גֶּעגֶעבֶן תְּרִי"ג מִצּוֹת, אַיִנְמַאל מֵעַן לִיִּגֵט צו נֶאָף אַיִן זאָף, וְוֵערט פּוֹן תְּרִי"ג מִצּוֹת תְּרִי"ד - תְּרִיד, דָּאס אַיז מְרוֹמֵז אִינְעם פֿסוּק וואס שְׁטִיט (בְּרֵאשִׁית כז, מ): 'וְהָיָה כַּאֲשֶׁר 'תְּרִיד' - וּפְרָקֶת עָלוּ, אז מֵעַן לִיִּגֵט צו וְוֵערט מֵעַן אַ פּוֹרֵק עוֹל".

לִיִּדָּער זְענען דא חֲתָנִים מְדֻרְיָכִים וואס לְעֲרַנְעֵן מִיט חֲתָנִים פּאַלְשֶׁע לִימּוּדִים, מֵעַן לְעֲרַנְט אויס עֲבוּדוֹת און פְּרִישׁוֹת וכו', וכו'; דָּאס אַיז גוֹרֵם אַז אִינגֶעלִיט זאָלן זיך צֶעטִילן, עס וְוֵערן פּוֹן דַּעם גִּט'ן, און נֶאכְדַּעם פּאַלְט מֵעַן אַראָפּ אִין עֲבִירוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן. אז דו ווילסט לְעֲרַנְעֵן מִיט חֲתָנִים זאָלסטו לְעֲרַנְעֵן מִיט זײ די וועג פּוֹן די תּוֹרָה, זאָלסט גאַרנִישְׁט צוֹלִיגֵן צום שְׁלַחַן עֲרוּף, ווייל בײַם רַבִּי'ן אַיז גֶּעווען נָאר וואס דָּער שְׁלַחַן עֲרוּף זאָגט, און ווער עס לִיִּגֵט צו צום שְׁלַחַן עֲרוּף, עַר וויל זײַן פֿרוּמֵער פּוֹן די תּוֹרָה - אַיז אַזוי ווי דָּער נְחֹשׁ הַקְּדָמוֹנִי, וואס קוֹדֵם לִיִּגֵט מֵעַן צו צום צוויי וואס דָּער אַיִבְעֶרְשְׁטֵער האט גֶעזאָגט (בְּרֵאשִׁית ג, א): "לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ", דָּער אַיִבְעֶרְשְׁטֵער האט גֶעזאָגט מֵעַן זאל נִישְׁט עָסן, און דָּער נְחֹשׁ הָאט גֶעשְׁטֵעלט אַ פֿנים ווי אַ 'פֿרוּמֵער' און צוגֶעלִיגט: 'לֹא תִגְעוּ בּוֹ' - אִיר זאָלט נִישְׁט צוֹרִיךְן דַּעֲרָצוּ, און דַּעֲרַנְאָף אַראָפּ גַּעוואָרפֿן אָדָם וְחַוָּה, וואס פּוֹן דַּעם אַיז אַרויסקוּמען אַלֶּע שְׁלֶעכְטִים.

וואס דאָרף מֵעַן מָער ווי זײַן אַ פֿשוּט'ער איד? עס אַיז דאָף אַזוי גוט אַז מֵעַן לְעֶבֶט מִיט'ן אַיִבְעֶרְשְׁטֵן, מֵעַן לְעֶבֶט מִיט די תּוֹרָה; דָּער רַבִּי האט גֶעזאָגט (שיחות הַר"ן, סִימָן קנ"ד): "אִיךְ בֵּין צוגֶעקוּמען צו אַלֶּע מִינַע מְדֻרְיָגוֹת נָאר ווייל אִיךְ האב זיך גֶעפֿירט בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת".

דָּער אַיִבְעֶרְשְׁטֵער זאל הַעלפֿן זאָלסט מְצַלִּיחַ זײַן אִין אַלֶּע דִּינַע וועגן.

[...]

נאכ'ן חזר'ן אזוי סאך אמונה, פארנוואס האב איך נאך פחדים?

שאלה:

לְכַבּוֹד דָּער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אין די פֿערצִיגער יאָרן, איך בין זײַער אַ צַעבֿראַכֶּענֶער, און דָּאס האט מיר גַעבֿרענגט אז איך זאל ווערן מקושר צו מוהֶרא"ש זכותו יגן עלִינוּ, שוין לאַנגע יאָרן וואס איך

לְעֵרֶן זַיִנְע סְפָרִים אֹזן אִיד פֿרוּבִיר מְקִיִּים צו זַיִן זַיִנְע עֲצוֹת.

זַיִט מֵעַן הָאט אַנגֶעהוּיבן צו מְפָרְסם זַיִן די שַׁיעוּרִים פּונֶעם ראשׁ יְשיבָה שְׁלִיט'א האב אִיד דָאס אִיד אַנגֶעהוּיבן צו הָעֵרֶן כְּסֵדֶר, און דָאס האט מיר גְעמאַכט נָאד שְׁטַעַרְקֶער פּון פֿרִיעֶר, זִיד צו שְׁטאַרְקן מיט אַלֶע עֲצוֹת פּון הַיִּלְיָגן רַבִּי'ן.

אִיד בֵּין בְּרוּךְ הַשֵּׁם זַיִנְעֶר מְצַלִּיחַ אִין לְעָבֹן, אִיד האב אַבְעֶר אַ סוּד וואס אִיד טְרַאג מיט זִיד, וואס אִיד האב נאַכְנִישְׁט אַוִּיסְגֶעזאַגְט פֿאַר קַיִנֶעם. שׁוֹזן פּון קִינְדוּוִיז אָן לִיד אִיד פּון שְׁרַעקְלִיכֶע פְּחָדִים, אִיד ווער גָאַר שְׁטאַרְק דֶּער־שְׂרַאקֶן פּון יַעֲדֶע קְלִינְע זאַד, ווען אִיד הָער עֲפֶעס אַ שְׁמוּעָה אִין בֵּית הַמְדַרְשׁ אַיבֶּער אַ מְלַחְמָה וואס קען אַפְשֶׁר פֿאַסִירן, אַפִּילוּ עַס האט נִישְׁט קִיין שׁוּם מְקוֹר, באַקוּם אִיד פּון דַעם גָאַר אַ שְׁרַעקְלִיכֶע פֿאַניק און פְּחַד, צוּמאַל ווען אִיד הָער נָאַר דָאס וואַרְט 'אִיראַן', שְׁפִיר אִיד שׁוֹזן ווי זַי שְׁטִינְען מיט טאַנְקֶען אִין אַרְץ יִשְׂרָאֵל און עַס פֿאַסִירְט דָאס עֶרְגֶּסְטֶע, און אַזוֹי ווִיטְעֶר יַעֲדֶע קְלִינְע זאַד דֶּער־שְׁרַעקֶט מיר גָאַר גָאַר שְׁטאַרְק אַוִּיף אַן עַקְסֶטרֶעמֶען פֿאַרְנֶעם.

אַזוֹי האב אִיד גַעלְעבְט אַלֶס קִינְד און אַלֶס בְּחוּר מיט שְׁרַעקְלִיכֶע פְּחָדִים כְּסֵדֶר, מְמַשׁ ווי אַיִנֶער וואַלְט גַעשְׁטאַנֶען מיט אַ האַק אַיבֶּער מִיין קאַפּ פּון צוּפֿרִי בִּזוּ בִּינאַכְט. דֶּערנָאָד האב אִיד בְּרוּךְ הַשֵּׁם חַתוּנָה גֶעהאַט, אַוִּיפֶּגֶעשְׁטֶעלְט אַ שַׁינֶע אִידישֶׁ שְׁטוּב און שׁוֹזן אַוִּיךְ חַתוּנָה גְעמאַכְט קִינְדֶּער בְּרוּךְ הַשֵּׁם. אִיד האב גַעמִינְט אַז אִיד וועל אַוִּיסוואַקֶסן די פְּחָדִים, אַבְעֶר לְמַעֲשֶׂה אִזוּ עַס מִטְּגֶעוואַקֶסן מיט מיר. אִיד האב קַיִנֶעם נִישְׁט גַעוואַלְט אַוִּיסזאַגן אַיבֶּער דַעם, ווִייל אִיד האב נִישְׁט גַעוואַלְט מֵעַן זַאל מִיד האַלְטן פֿאַר אַ מְשוּנֶענֶער. בִּזוּ אִיד האב אַיִנְמאַל גַענוּמֶען די שְׁטאַרְקִיִיט און גַענאַנגֶען בַּהאַלְטֶענֶערהִיט צוּם דַאַקְטֶער, עַר האט גֶעהֶרְט מִיין פֿראַבְלֶעם און מיר גַענֶעבן מַעֲדַעצִין פֿאַר דַעם, און זַיִט דֶּעמאַלְט בֵּין אִיד מְמַשׁ גַעוואַרן אַ נִיעֶר מַעֲנֶשׁ, אִיד האב גַעשְׁפִּירְט ווי אִיד בֵּין אַרוִיס פּון לַאַגֶּער, מִיין הַתְּבוּדוֹת אִזוּ שׁוֹזן נִישְׁט גַעווען נָאַר בְּכִיּוֹת און פְּחָדִים, נָאַר עַס אִזוּ אַרִיבֶּער מֶער צו דאַנְקֶען דַעם אַיִבֶּער־שְׁטן אַוִּיף אַלֶע גוֹטֶס וואס עַר טוּט מיט מיר, און אִיד האב אִיד גַעקֶענט פִּיל רואַיִנֶער און בַּעסֶער לְעֵרֶנֶן תּוֹרָה.

מִיין שְׁאַלָה אִזוּ אַזוֹי, נָאד צַענְדְלִיגֶער יָאָרן פּון הָעֵרֶן און לְעֵרֶנֶן אֲמוּנָה, פּון רַעֲדוֹן אַזוֹי סאַד צוּם אַיִבֶּער־שְׁטן, פּון לְעֵרֶנֶן אַזוֹיפִּיל מְשִׁנוֹת, און נָאד און נָאד, ווי אַזוֹי קען זַיִן אַז אִיד דאַרְף נָאד אַלֶן הַאָבן מַעֲדַעצִין פֿאַר פְּחָדִים. אִיד דְרִי זִיד אַרוּם מיט אַ שְׁטאַרְקֶע שׁוּלְד גַעפִּיל, אִיד ווִיִּיס דָאָד וואס מוֹהֶרָא"ש שְׁרִיבְט כְּסֵדֶר אַז מיט אֲמוּנָה קען מֵעַן הַיִּלְיָג גַערוּען, מַעֲדַעצִין אִזוּ נָאַר פֿאַר אַיִנֶעם וואס אִזוּ שְׁנוואַד אִין אֲמוּנָה, און אִיד מוּז דֶּערנוּיַל נָאד יֵאָ

צוקומען צו מעדעצין פאר פּחדים, איך האב שוין פּרובירט אַראַפּצוגיין דערפון אַבער די פּחדים זענען צוריק געקומען.

איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר דאס קענען קלאר מאכן און געבן עצות.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום א' פּרִשְׁת קֶרַח, כ"ט סיון, שְׁנַת תש"פ לַפְּרִט קָטָן
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס דארפסטו זיך באשולדיגן? דאנק דעם אייבערשטן אז ער האט דיר געגעבן א גוטע מעדעצין וואס נעמט אנוועק די פּחדים; דו לעבסט וואיגער און דו האסט נישט די אלטע שרעק.

נאר ווייל דו לעבסט מיט אַמוּנָה העלפט דיר די מעדעצין; די אלע חיזוקים און עצות פון רבי'ן - אינאיינעם מיט די מעדעצין מאכט דיר וואיג.

נעם אריין אין דיר אַמוּנָה וועט דיר ליכטיג ווערן אין לעבן; דו וועסט אויסגעהיילט ווערן פון אלע פּחדים און דמיונות. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ז, חלק ב', סימן ה'): "העקר הוא האמונה, וצריך כל אחד לחפש את עצמו, ולחזק את עצמו באמונה", דער עיקר אויף וואס א מענטש דארף ארבעטן צוצוקומען איז אַמוּנָה, "כי יש סובלי חלאים, שיש להם מכות מפלאות, והם סובלים החלאים רק בשביל נפילת האמונה", ווייל עס זענען דא זייער אסאך מענטשן וואס האבן מחלות און זיי ליידן פון דעם נאר ווייל זיי האבן נישט קיין אַמוּנָה; דאס גייט ארויף אויף יסורי הנפש וואס מענטשן ליידן זיך נעבעך צאם. זאגט דער רבי ווייטער: "כי על ידי נפילת האמונה, באים מכות מפלאות שאין מועיל להם - לא רפואות, ולא תפלה, ולא זכות אבות", ווען א מענטש האט נישט קיין אַמוּנָה און ער ליידט נעבעך פון די מחלות וואס קומט פון חסרון אַמוּנָה, דאן העלפט אים נישט קיין רפואות, עס העלפט נישט קיין תפלה און אויף נישט זכות אבות. דאס גייט ארויף אויף די יסורים וואס מענטשן מאכן נעבעך מיט פון אלע סארט יסורי הנפש; עס פייניגט זיי פון אינעווייניג - יעדער מיט זיינע שלעכטע מחשבות, און די איינציגסטע רפואה אויף דעם איז אַמוּנָה.

ווען א מענטש נעמט אריין אין זיף די אמונה; ער וויסט אז עס איז גארנישט דא אויף די וועלט אויסער דעם אייבערשטן, און דער אייבערשטער איז "ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוף כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל", דאן לעבט ער א רואיג לעבן.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווען איז נפטר געווארן די מאמע פון הייליגן בעל שם טוב
זכותו יגן עלינו?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מלמד, און פאר יום טוב שבועות האב איך באשריבן אביסל פון הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו אין א קונטרס וואס איך האב אהיימגעשיקט פאר מיינע תלמידים, איך האב דארט איבערגעטייטשט עטליכע שטיקלעך פון ספר פעולת הצדיק וואו עס ווערט געברענגט אז די מאמע פון בעל שם טוב זכותו יגן עלינו איז נפטר געווארן ביי זיין געבורט.
נאך שבועות האבן מיר די זיסע קינדערלעך געזאגט אז דאס איז אנדערש ווי עס שטייט אין אנדערע ספרים וועלכע באשרייבן די היסטאריע פון בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, אז זיין טאטע איז נפטר געווארן בעפאר זיין מאמע.

איך וואלט זייער געוואלט וויסן צי עס איז טאקע פארהאן חלוקי דיעות אין דעם, און אזוי אויך לתועלת פון די קונטרס וואס איך האב פארטיילט פאר זיי.

י"שר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת קרח, כ"ט סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לייגסט אריין אין קינדער יראת שמים, דו דערצייילסט זיי מעשיות פון צדיקים. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהב"ן חלק א', סימן רמח):
"דע, שפּוּרִי מַעֲשִׂוֹת מַצְדִּיקִים, הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד", פּאַרצײלן מַעֲשִׂוֹת פּוֹן

צְדִיקִים אִיזוּ זַיִעָר אַ גְּרוֹיֶסע וואָף, "כּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מְצַדִּיקִים, נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרוֹת גְּדוֹל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד", ווייל ווען מען הערשט א מעשה פון א צדיק ווערט דאס הארץ אויפגעפלאמט צום אייבערשטן און מען פאקומט א שטארקע חשק צו ווערן אן ערליכער איד ווען מען זעט צו וואס דער צדיק האט זוכה געווען דורך דעם וואס ער איז בייגעשטאנען אלע זיינע נסיונות, און מען וויל אויף ווערן א צדיק.

מורה"ש דערצייילט (ספר פעולת הצדיק, אות כו) אז דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו איז געבוירן געווארן צו אלטע עלטערן, זיין פאטער רבי אליעזר איז אלט געווען הונדערט יאר און זיין מאמע שרה איז שוין אויף געווען זייער אלט; זיין מאמע איז נפטר געווארן גלייך ווען זי האט געבוירן דעם הייליג קינד ישראליק, שפעטער ווען דער בעל שם טוב איז אלט געווען פינף יאר האט אים זיין טאטע גערופן צו זיך און אים געזאגט בזה הלשון: "ישראליק! איך גיי יעצט אנוועק פון די וועלט - כְּדָרְךָ כָּל הָאָרֶץ, געדענק אבער אז דו ביסט קיינמאל נישט אליין, דער אייבערשטער איז מיט דיר, ביי דיר און נעבן דיר - זאלסט נישט מורא האבן פון קיינעם", און מיט די ווערטער איז ער נפטר געווארן.

דער בעל שם טוב איז אויסגעוואקסן איינער אליין אין א גרויסע וועלט, אבער ער האט שטענדיג געדענקט זיין טאטעס לעצטע ווערטער: "געדענק דו ביסט קיינמאל נישט אליין, דער אייבערשטער איז מיט דיר, ביי דיר און נעבן דיר - זאלסט נישט מורא האבן פון קיינעם"; מיט די ווערטער האט ער געלעבט און האט דאס אויסגעפירט למעשה, וואס ער האט נאר געדארפט האט ער געבעטן דעם אייבערשטן. ביז איינמאל האט ער שפאצירט אין וואלד בשעת ער האט געזינגען צום אייבערשטן, אינמיטן זעט ער ווי עס קומט צו גיין א מענטש און פֿרעגט אים: "וואס טוסטו דא אליין אין וואלד?" רופט ער זיך אן צו אים: "איך בין נישט אליין, דער אייבערשטער איז דא מיט מיר", רופט זיך אן דער מענטש: "דער אייבערשטער איז מיט דיר? דער אייבערשטער איז דאך אויבן אין הימל, ער איז זייער הויך, ער האט איבער געלאזט די וועלט", און ער לייגט צו אז עס איז א בפירוש'ע פסוק (יחזקאל ה, יב): "עֹזֵב ה' אֶת הָאָרֶץ". (וואס באַמַת שטייט דאָרט אז מען זאל נישט זאָגן אזוי ווי די וואס זאָגן אז דער אייבערשטער זעט נישט וואס מען טוט אין די פינסטערניש, דער אייבערשטער האט אונז פארלאזט).

דער מענטש האט ווייטער ממשיך געווען צו רעדן צום בעל שם טוב קעגן די אמונה, האט דער בעל שם טוב געכאפט א צווייג פון דער ערד און אים אנגעפאנגען צו שלאגן, און בשעת ער האט געשלאגן דעם אלטן נאר האט ער געשריגן דעם פסוק (תהלים צב, ט): "יתפרדו כל פעלי און", פלוצלינג זעט דער בעל שם טוב ווי דער מענטש איז נישט דא, דער מענטש איז פשוט געווען אן אויג פארבלענדעניש פונעם סמ"ך מ"ם; פון דעמאלט איז דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו געווארן נאך שטערקער אין די אמונה, ער האט געזען ווי דער סמ"ך מ"ם וויל אים אייגרעדן צו טראכטן קעגן די אמונה האט ער זיך נאך אסאך מער געשטארקט.

די מעשה האט דער הייליגער רבי געהערט ווען ער איז נאך געווען א קליין קינד. ווען דער רבי האט געהערט די מעשה איז אריין אין אים א מורא דיגע חשק צו ווערן א צדיק, ער האט אנגעפאנגען צו טראכטן: 'געוואלד! איך וויל אויך זיין א צדיק! אפשר אז איך וועל דאס נאכטון, איך וועל אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, וועל איך אויך ווערן א צדיק?' דער רבי איז גלייך ארויס פון שטוב און געגאנגען צום ציון פון בעל שם טוב און געוויינט צום אייבערשטער: "רבוננו של עולם, איך וויל אויך זיין א צדיק, איך וויל אויך זיין אן ערליכער איד וכו' וכו'". ביז דער רבי האט זוכה געווען צו וואס ער האט זוכה געווען.

עס איז דא נאך נסחאות אין די מעשה; עס איז דא וואס זאגן אז קודם איז זיין טאטע רבי אליעזר אנועק פון די וועלט און נאכדעם זיין מאמע, אבער ביי אנשי שלומינו איז מקובל די מעשה אזוי ווי מוהרא"ש פארציילט דאס.

דער עיקר זאלסטו אויסלערנען די קינדער וואס מען זאל ארויסנעמען פון די מעשה; איינס, מען זאל שטענדיג געדענקען און וויסן אז מען איז קיינמאל נישט אליין, נאר מען איז אלץ ארום גענומען מיטן אייבערשטן און וואס מען וויל זאל מען נאר בעטן פונעם אייבערשטן. צווייטנס, זאלסט אריין לייגן אין די קינדער אז זיי זאלן נישט מורא האבן ווען מען הערט רעדן קעגן די אמונה, מען זאל שרייען דעם פסוק (תהלים צב, ט): "יתפרדו כל פעלי און", ביז מען ווערט פטור פון אלעם שלעכטס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

קַעֲנֵן אוֹיֵךְ פְּשׁוּט'עַ מַעֲנִטְשֵׁן מִלְמַד זְכוּת אוֹיֵךְ אֵינְדֵן?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

ווען מען רעדט צום אייבערשטן, מעג מען דעמאלט אויך מלמד זכות זיין אויף אידן? ווי למשל זאגן פאר'ן אייבערשטן אז אידן זענען באַאָמַת גוט נאר עס איז דא זייער שווערע נסיונות?

צדיקים פלעגן דאך אזוי רעדן צום אייבערשטן, איך וויל אַבער וויסן אויב פשוט'ע מענטשן קענען דאס אויך זאגן, און עס העלפט עפעס מער פון סתם תפלה, אדער איז דאס נאר אן עבודה פון צדיקים?

זייער פח פאר אלע שיעורים.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת קַרְח, כ"ט סִינֵן, שְׁנַת תש"פ לְפָרְט קָטָן
לְכַבֵּד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, ווען עס קומט צו בעטן פאר אידן עס זאל זיי זיין גוט, ווען עס קומט צו רעדן גוטס אויף אידישע קינדער, מלמד זכות זיין אויף זיי - דעמאלט האט מען מורא אויב מען איז געמאכט פאר דעם, מען טראכט אויב מען מעג רעדן, אפֿשר איז דאס נאר פאר צדיקים, נאר צדיקים רעדן צום אייבערשטן גוטס אויף אידישע קינדער; ווידער די וואס זענען מקטרג אויף אידישע קינדער, זיי האבן נישט קיין בלבולים אויב דאס איז געמאכט פאר זיי וכו' וכו'.

די פֿרעגסט אויב דאס איז געמאכט פאר פשוט'ע אידן אדער דאס איז אן עבודה פון צדיקים; וויסן זאלסטו אז ביי די וועלט קוקט מען אן די גאנצע זאך פון התבודדות ווי א זאך וואס געהערט פאר צדיקים. מען דערציילט מעשיות ווי מען פלעגט הערן צדיקים רעדן צום אייבערשטן, מען האט געהערט ווי צדיקים בעטן אויף עסן, אויף א דינסט, אויף א הויז וכו' וכו'. מען שטעלט נישט צאם אז אונז פשוט'ע מענטשן קענען דאס אויך טון און דארפן דאס טון; דאס טוט דער רבי, דער רבי נעמט עבודות וואס זעט אויס ווי דאס איז נאר פאר גרויסע מענטשן און ער ברענגט אונז צו צו דעם; דער רבי ברענגט אונז צו אז מיר זאלן

שפירן דעם אייבערשטן און מיר זאלן רעדן צו אים אזוי ווי מען רעדט צו א גוטער פריינט.

ווען רבי נתן איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן איז ער געקומען צום רבי'ן און אים דערציילט אלעס וואס גייט אריבער אויף אים וכו' וכו', האט אים דער רבי געזאגט: "נתן, קום אביסל שפאצירן". אזוי גייענדיג האט דער רבי ארויף געלייגט זיין האנט אויף רבי נתן'ס אקסל און אים געזאגט אפאר ווערטער וואס די פאר ווערטער האט געטוישט רבי נתן'ס גאנצע לעבן, דער רבי האט אים געזאגט: "און ווייטער איז גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צו א גוטער פריינט"; דער רבי האט אים דעמאלט מגלה געווען דאס ענין פון התבודדות, אז א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין שפראך וואס ער איז צוגעוואוינט צו רעדן און אים אלעס דערציילן, ער זאל גארנישט פארהוילן פונעם אייבערשטן. דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן אז אויב ער וועט זיך צוגעוואוינען זיך צו פירן מיט די הנהגה וועט אים אלעס גיין גרינגער און ער וועט האבן א זיס לעבן.

רבי נתן זכרונו לברכה האט שפעטער דערציילט: "ווען דער רבי האט ארויף געלייגט זיין האנט אויף מיין אקסל און מיר געזאגט די ווערטער: 'און ווייטער איז גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צו א גוטער פריינט', האב איך פארשטאנען אז איך בין שוין א געהאלפענער, ווייל וואס עס זאל נאר נישט אריבער גיין אויף מיר וועל איך זיך נישט פארלירן, נאר גיין צום אייבערשטן און אים אלעס דערציילן".

וואויל איז דעם וואס איז זיך מתבודד, ער בעט דעם אייבערשטן פאר זיך און פאר אידישע קינדער; ער טענה'ט מיט'ן אייבערשטן פאר זיך און פאר אנדערע, ער זאגט: "רבנו של עולם נישט דא אזא שיינע פאלק ווי די אידישע קינדער, נישט דא אזא הייליגע פאלק ווי די אידישע קינדער; דאס וואס אידישע קינדער פאלן אראפ אין עבירות דאס איז נישט אז זיי ווילן דאס, נאר דאס איז פונעם יצר הרע. רבנו של עולם לייז אונז אויס פון דעם ביטערן גלות, מיר זענען אויסגעמישט צווישן גוים - דאס מאכט אז מיר זאלן אריינפאלן אין נישט גוטע זאכן, מיר זענען געבינדן אין די הענט פונעם יצר הרע, אבער עכט ווילן

מיר אלע זיין גוט".

דער רבי האט אונז פארגעהאלטן און געפֿרעגט (שיחות ה"ז, סימן ע): "היִתְכַּן שְׁאֲנוּ מְנִיחִין אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂעִיעָה וַיִּחַשְׁבּ לְגֹזֵר גְּזֵרוֹת בְּעוֹלָם?" היִתְכַּן מִיר לֵאזֹן דַּעַם אֵיבְעֶרְשֵׁטֵן מֵאֲכָן גְּזֵירוֹת אוֹיֵף דִּי וועלט; מִיר דֵּאָרְפֵן בְּעֵטֵן דַּעַם אֵיבְעֶרְשֵׁטֵן עַר זַאל רַחֲמָנוּת הָאֲבֵן אוֹיֵף אונז. ווייל ווען אַ מענטש בַּעַט דַּעַם אֵיבְעֶרְשֵׁטֵן זַאל רַחֲמָנוּת הָאֲבֵן אוֹיֵף אים, עַר שְׂרִיִּט: "אֵיבְעֶרְשֵׁטֵר אֵיִף ווִיל זיין גוט, אֵיִף ווִיל זיין אַן עֲרָלִיכֶער אִיד", לֵאזֹט דַּער אֵיבְעֶרְשֵׁטֵר אַפּ בְּכִכּוֹל אַלֶּע גְּזֵירוֹת און הֶעֱרַט אוֹיס דַּעַם מְעַנְטֵשׁ ווי עַר וויינט צו אים. דַּעֲרִיבֶער זַאָגן דִּי הֵיילִיגֶע חֻכְמִים (יומא פ"ו): "רְבִי מֵאִיר אוֹמֵר: גְּדוּלָּה תְּשׁוּבָה - שְׂבִשְׁבִיל יְחִיד שְׂעִיעָה תְּשׁוּבָה מוֹחֲלִין לְכָל הָעוֹלָם כּוּלוֹ", תְּשׁוּבָה אִיז אַזוי גְּרוֹיס, אַז ווען אַ מענטש טוט תְּשׁוּבָה אִיז מען אים מוֹחֵל און מען אִיז מוֹחֵל פֿאַר דִּי גאַנצע וועלט; ווייל דַּער מענטש זַאָגט פֿאַר'ן אֵיבְעֶרְשֵׁטֵן: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵיִף ווִיל זיין גוט, קוֹךְ נִישֵׁט אוֹיֵף דַּעַם וואס אֵיִף פֿאַל אַרַאפּ, און אַזוי ווי אֵיִף ווִיל זיין גוט אַזוי ווִילן אַלֶּע אִידישע קינדער זיין גוט, יעדער אֵינער ווִיל זיין עֲרָלִיךְ נֵאָר יעדער אֵינער הָאט זיינע נסיונות"; ווען אַ מענטש טענה'ט אוֹיֵף דַּעַם וועג אִיז דַּער אֵיבְעֶרְשֵׁטֵר מוֹחֵל אַלֶּע עֲבִירוֹת פֿאַר אים און פֿאַר דִּי גאַנצע וועלט. דַּער אֵיבְעֶרְשֵׁטֵר זַאל הֶעלְפֵן זַאלֶסט הָאֲבֵן הַצְּלָחָה אין אַלֶּע עֲנָנִים.

...

פֿאַרן וואס אִיז מען נאכאלץ אַזוי שטאַרק קעגן מוהרא"ש?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד דַּער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט מוז אֵיִך זיך באדאנקען פֿאַר דִּי געוואלדיגע שיעורים וואס געבן מיר אַזויפֿיל חיזוק. אויך וויל אֵיִך דַּעֲרִיצִיילן אַז אֵיין טאָג לעצטנס אִיז געווען גאַר שטאַרק הייס דא אין אָרץ יִשְׂרָאֵל, און אֵיִך האב געקלערט אויב אֵיִך זַאל יא גיין הַפְּצָה אָדער נישט, פֿונקט דעמאלט האב אֵיִך געהערט אַ שיעור און אינמיטן האט דַּער ראש ישיבה שליט"א גערעדט איבער דִּי חשיבות פֿון אַ מפיץ און זיך אויסגעדריקט, "אַמאַל קען אַ מפיץ זיין פֿויל, און טראַכטן 'היינט אִיז צו הייס, אֵיִך וועל שוין גיין מאַרגן'", דאס אִיז מיר געווען ווי אַ צייכן פֿון הימל און אֵיִך בין ברוך השם געגאנגען הַפְּצָה טראַץ דִּי שרעקליכע היצן.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס מען זעט לעצטנס אז עס עפענען זיך פילע ברסלב'ע שולן אין אמעריקע, אין אלע שטעט, אבער פון דעסט וועגן איז נאכאלץ דא א שטארקע התנגדות קעגן היכל הקודש, מען לאזט נישט אריין דארט די ספרים פון מוהרא"ש און די ברסלב'ע גליונות.

איר זענט דאך באקאנט מיט די ברסלב'ע חסידים דארט, פארוואס איז דאס אזוי?
פארוואס זאל מען אין ברסלב זיין אזוי שטארק קעגן היכל הקודש?

יישר כח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קרח, א' ר'אש חודש תמוז, שנת תש"פ לפרט
קטן

לקבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון עוסק זיין אין הפצה;
פארשפרייטן פאר אידישע קינדער די זיסע עצות פון רבי'ן, זיי ווייזן די רחמנות
פונעם אייבערשטן, ווי דער אייבערשטער ווארט מען זאל תשובה טון.

דער אייבערשטער האט זייער ליב א מענטש וואס ברענגט צוריק זיינע
קינדער צו אים; שטעל זיך פאר אז דו האסט א זון וואס רעדט מער נישט מיט
דיר, ער איז אנטלאפן פון שטוב, ער דרייט זיך מיט נישט גוטע מענטשן און ער
פאלט געבען אראפ אין עבירות - ווי דאס רייסט ביים הארץ, און עס קומט
איינער און הייבט אן רעדן צו דיין זון, ער ברענגט אים ספרים, קונטרסים און
ניגונים פון תשובה, ער איז אים מחזק צוריק צו קומען צום אייבערשטן און
ש'לום מאכן מיט דיר, ווי אזוי וואלסטו געקוקט אויף דעם מענטש - ווי א
שנאָרער? ווי א בטלן? דו וואלסט דאך דעם מענטש געקוישט און געהאלזט, ער
וואלט געהאט ביי דיר אן אפענעם טיר...

מוהרא"ש דערצייילט, ווען דער הייליגער צדיק רבי יצחק מדראביטש זכותו
יגן עלינו איז נפטר געווארן איז אים רש"י הקדוש אנטקעגן געקומען אויבן אין
הימל און אים געפרעגט: "וואס פאר א גוטע מעשים טוט דיין זון רבי מיכעלע
זלאטשובער, אז דא אין הימל מאכט מען פון אים אזא רעש?" האט דער טאטע
- רבי יצחק מדראביטש אים געענטפערט: "ער לייגט אריין כוחות אינעם

דַּאוּוֹעֲנֵעַן וְכוּ", הָאֵט אִים רַש"י הַקְדוֹשׁ גְּעוֹזָאגֶט: "פֶּאַר דְּעם אֲלֵינְס וואָלט מֶעַן נִישַׁט גְּעמאַכט אַזאַ רַעַשׁ דָּא אִין הַיִּמָּל פֿון אִים; אַסאַף צִדִּיקִים לֵייגן אַרֵיין פֿוּחוֹת אֵינעם דַּאוּוֹעֲנֵעַן און מֶעַן מַאכְט נִישַׁט אַזאַ גְרוֹיסע עֶסֶק פֿון זײ", הָאֵט דֶּער טאַטע ווייטער גְעוֹזָאגֶט: "עַר לַעֲרַנְט זײער פֿלֵייסיג", הָאֵט אִים רַש"י הַקְדוֹשׁ גְּעעֲנֵטפֿעֲרַט: "דָּאַס קֶען אויף נִישַׁט זײן די סִיבָה, ווייל אַסאַף צִדִּיקִים לַעֲרַנֵעַן פֿלֵייסיג די הַיִּלִּיגֶע תּוֹרָה, און פֶּאַר דְּעם אֲלֵיין רַעַשׁ זײַךְ נֶאָךְ נִישַׁט", הָאֵט עַר גְּעוֹזָאגֶט: "צוֹלִיב זײן חֶסֶד און צְדָקָה וְכוּ", הָאֵט רַש"י נֶאָךְ אַלץ נִישַׁט מִסְפִּים גְּעוּוֹעַן, בִּיז רַבִּי יִצְחָק מְדְרָאבֵיטֶשׁ הָאֵט אִים גְּעוֹזָאגֶט: "אַפֿשֶׁר ווייל עַר בְּרַעַנְגֶט צוֹרִיק מְעַנְטֶשֶׁן צוּם אַייבֶּערֶשֶׁטן? עַר אִיז עוֹסֵק אִין דְּעם זײער שְׁטאַרַק", הָאֵט רַש"י הַקְדוֹשׁ גְּעוֹזָאגֶט: "הַיִּינוּ דָּאָהֵי לֵיהּ, יַעֲצֵט פֶּאַרשְׁטֵי אִיךְ שׁוִין פֶּאַרְוּאַס עֶס רַעַשׁ זײַךְ פֿון אִים".

בְּנוֹגַע די מַחֲלַקַת אויף מוֹהֲרַא"ש וְכוּ; דֶּער רַבִּי הָאֵט שׁוִין גְּעעֲנֵטפֿעֲרַט און גְּעוֹזָאגֶט פֶּאַרְוּאַס מֶעַן לַאכְט און מֶעַן שְׁפֵעַט פֿון אִים. דֶּער רַבִּי הָאֵט דֶּערצײלֶט (סִיפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֶׂה ז', מְזוּבָב וְעַכְבִּישׁ) אַז פֶּאַר זײן נְשָׁמָה אִיז אַרַאפּ גַּעקוּמֶען אויף די וועלט, הָאֵט דֶּער סִמ"ך מ"ם גְּעשְׁרִיגֶן: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אויב די נְשָׁמָה קוּמַט אַרַאפּ אויף די וועלט, פֶּאַרְוּאַס הָאַסְטוּ מִיר בַּאַשְׁאַפֶּן?" הָאֵט מֶעַן אִים גְּעעֲנֵטפֿעֲרַט: "די נְשָׁמָה מוּז אַרַאפּ קוּמֶען אויף די וועלט, דו גֵּי גֵּעב זײַךְ אַן עֲצָה". אִיז עַר אַוועקֶגעִנאַנגֶען און שְׁפֵעַטער אִיז עַר צוֹרִיק גַּעקוּמֶען מִיט אַן אַלְטִישְׁטֶשֶׁן אַן אַיינגעבוֹיגֶענעם, זײ הָאַפֶּן גַּעלַאכְט און גְּעוֹזָאגֶט: "דֶּער נְשָׁמָה קֶען שׁוִין אַרַאפּ גֵּיין, מִיר הָאַפֶּן שׁוִין אַן עֲצָה"; דָּאַס אִיז דֶּער תִּירוּץ, אַז עֶס אִיז דָּא אַ צִדִּיק וואָס הָאֵט אַ כַּח צוֹרִיק צו בְּרַעַנְגֶען די גַּאוּלָּה שְׁלִימָה - קוּמַט דֶּער סִמ"ך מ"ם און מַאכְט לִיצְנוּת כְּדִי אַז מְעַנְטֶשֶׁן זָאלן נִישַׁט נַעֲמֶען די סְפָרִים.

מִיר דַּאַרפֶּן זײַךְ נִישַׁט מְבַלְבֵּל זײן פֿון דְּעם, מִיר דַּאַרפֶּן גֵּיין אִין די פִּיס טְרִיט פֿון מוֹהֲרַא"ש וואָס הָאֵט נִישַׁט גַּעקוּקַט אויף קֵינעם נֶאַר עַר הָאֵט זײן גַּאַנץ לַעֲבֹן פֶּאַרשְׁפֵּרֵיט אֲמוּנָה פֶּאַר אִידִישֶׁע קִינְדֶּער; עַר הָאֵט זײַךְ נִישַׁט אַפֿגַּעשְׁטעֲלֶט צוֹלִיב די לַאכֶּערייַען און דָּאַס חוֹזֵק מַאַכֶּן, ווייל אִין די צײַט וואָס דֶּער וואָס פֶּאַרְרוּפֶט זײַךְ עֶכְטער בְּרִסְלִיבֶער וויל נִישַׁט נַעֲמֶען די סְפָרִים און הַיִּבֵּט אַן פֶּרַעַגֶּן קִשְׁיוֹת און שְׁאַלוֹת - קֶען מֶעַן מוֹזָה זײן צַענְדְּלִיגֶער מְעַנְטֶשֶׁן, זײ צוֹרִיק בְּרַעַנְגֶען צוּם אַייבֶּערֶשֶׁטן.

ליצנות איז געווען אלע יארן, פון אלע צדיקים האט מען געשפּעט; חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה זָאגן (ירושלמי ברכות ב, א): "אין לך דור שאין בו ליצנים", אין יעדער דור זענען דא ליצנים. דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שצז): נאכדעם וואס די תורה דערציילט דאס גרויסקייט פון חזקיהו המלך, זאגט דער פסוק (דברי הימים ב לב, א): "אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב", זעט מען פון דעם אז עס קען זיין א צדיק אזוי גרויס ווי חזקיהו המלך, וואס די הייליגע חכמים זאגן (סנהדרין צד:): אז ער האט אריין געברענגט לימוד התורה אין אלע אידן, אזוי ווייט אז קליינע קינדער זענען געווען באקאנט אין אלע הלכות פון טומאה וטהרה, נאך זאגן חז"ל (שם, צד:): אז חזקיהו המלך איז געווען אזוי גרויס אז ער וואלט ווען געדארפט זיין משיח צדקינו, מיט דעם אלעם זאגט די תורה: "אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב", האט דער רבי געזאגט, אז מען זעט פון דעם אז נאכדעם וואס עס זענען פארהאן גרויסע צדיקים וואס קענען ברענגען די גאולה קומט סנחריב און מאכט אלעס חרוב.

דעריבער בעט איה דיר זייער זאלסט ווייטער עוסק זיין אין הפצה; גיי נישט אין קיין וויכוחים מיט קיינעם, בפרט מיט די וואס רופן זיך עכטע ברסלב'ער. עס איז א שאד די צייט; אונזער זאך איז הפצה. דער רבי דערציילט (סיפורי מעשיות, מעשה א): "מעשה, אמאל איז געווען א חכם, פאר זיין טויט האט ער גערופן זיינע קינדער און זיין משפחה, און האט זיי געלאזט צוואה זיי זאלן אנטרינקען ביימער, איר מעגט עוסק זיין אין אנדערע פרנסות אויף, נאר דאס זאלט איר זען שטענדיג צו טון, אנטרינקען ביימער"; מוהרא"ש איז מסביר (ספר נהרי אפרסמו) אז דער רבי בעט אונז מיר זאלן מקרב זיין מענטשן צום אייבערשטן; א מענטש איז צוגעגליכן צו א בוים, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (דברים כ, יט): "כי האדם עץ השדה", דאס האט דער חכם געבעטן זיינע קינדער, זיי זאלן עוסק זיין און אנטרינקען אידישע קינדער מיט חיזוק און עצות זיי צו העלפן וואקסן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי זאל איך זיך מסדר מיט מיינע שיעורים?

שאלה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר פח פאר אלע שיעורים, איך וואלט באַמַת געדארפט שרייבן א באזונדערע גאנצע בריוו נאר צו דאנקען אויף אלעס וואס איך באקום פון די געוואלדיגע חיזוק שיעורים.

ספעציעל וויל איך זיך באדאנקען פאר'ן סדר דרך הלימוד וואס האט מיר צוגעבינדן צו די הייליגע תורה, איך לערן יעדן טאג אביסל פון אלע פופצן שיעורים וואס מוהרא"ש האט אוועקגעשטעלט, אויסער גמרא וואס איך לערן יעדן טאג זיבן בלאט כדי צו קענען ענדיגן יעדעס יאר ש"ס.

איך וויל אבער וויסן ווי אזוי זיך מסדר צו זיין, וויפיל און ווי אזוי צו לערנען יעדע שיעור. א גרויסן יישר פח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ב' פְּרִשְׁת קַרְח, א' רֹאשׁ חֹדֶשׁ תְּמוּז, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן

לְכַבֵּד ... גְּרוֹ יְאִיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לאזט זיך נישט נארן, דו לערנסט פלייסג דייענע שיעורים בכל חלקי התורה; דו לערנסט אביסל פון אלע פופצן שיעורים פונעם סדר הלימוד וואס מוהרא"ש האט אוועקגעשטעלט אז מען זאל לערנען:

(1) די ערשטע שיעור - מען זאל לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיט'ן תרגום איינגעטיילט לויט די טעג פון די וואך; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער.

(2) די צווייטע שיעור - מען זאל לערנען יעדן טאג אביסל נ"ך; דער רבי האט געזאגט אז נ"ך איז זיין מוסר ספר, ווען מען לערנט נ"ך ווערט מען זייער נתעוורר לתשובה.

(3) די דריטע שיעור - מען זאל לערנען יעדן טאג משניות; משניות וואשט אויס די נשמה. עס ווערט געברענגט פונעם הייליגן מהר"ם פאפירש (אור צדיקים סימן כב, אות יא): "טוב ללמוד משניות בכל יום", עס איז זייער גוט מען זאל יעדן

טאג לערנען משניות, "ואם אפשר שישלים ח"י פְּרָקִים בְּכָל יוֹם, נִגְדַּח ח"י עולמות - מה טוב ומה נעים", און אויב איינער קען לערנען אכצן פְּרָקִים - איז זייער גוט, "יהי חלקי עמו", איך וויל האבן א חלק מיט אזא איינעם, "כי הוא תיקון גדול לפגם הברית, סוד אל ח"י", ווייל מיט'ן לערנען אכצן פְּרָקִים משניות איז מען מתקן וואס מען האט פוגם געווען אין די חטא פון פגם הברית רחמנא לצלן, "ויש להם גם פן סגולה להרוג היצר הרע", אויף האט דאס א סגולה צו הרג'נען דעם יצר הרע, "גם סגולה להמשיך נשמה, שהיא אותיות משנה", אויף האט דאס א סגולה צו ברענגען א ריינע נשמה אויפ'ן מענטש.

(4) די פערטע שיעור - מען זאל לערנען יעדן טאג גמרא - תלמוד בבלי; לערנען ש"ס כסדרן א בלאט נאך א בלאט און נישט קוקן אויב מען פארשטייט אדער נישט. דאס מאכט ליכטיג פאר'ן מענטש; עס נעמט ארויס דעם מענטש פון אלע פינסטערנישן און עס פארברענט אלע קליפות וואס מען האט באשאפן פון עבירות, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ריד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה 'לילית', על פן יש פת בתלמוד התלמוד להכניע אותה", 'תלמוד' באטרעפט די זעלבע מספר ווי דער נאמען פון די קליפה וואס מאכט א מענטש זינדיגן אין פגם הברית, ווען מען לערנט גמרא פארברענט מען די קליפה; מען ווערט ריין.

(5) די פיפטע שיעור איז תלמוד ירושלמי; ווען מען לערנט די הייליגע תורה איז דער אייבערשטער מוחל אלע עבירות, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי ראש השנה פרק ד, הלכה ח): "כיון שקבלתם עליכם עול תורה", ווען א מענטש איז מקבל אויף זיך דעם עול תורה, ער לערנט תורה יעדן טאג, זאגט דער אייבערשטער, "מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם ממימכם", רעכן איך אים כאילו ער האט קיינמאל נישט געזינדיגט.

(6) די זעקסטע שיעור - מען זאל לערנען תוספתא; מוה"רא"ש זאגט: "אז מען לערנט יעדן טאג א בלאט בבבלי, א בלאט ירושלמי און א פרק תוספתא - בויט מען זיך א פי"ת נצחי, אן אייביגע הויז; דאס וועט מען מיט נעמען אויף יענע וועלט".

(7) די זיבעטע שיעור איז מדרש רבה; מוה"רא"ש פלעגט אונז אסאך בעטן מיר זאלן האבן שיעורים אין מדרש, דאס ברענגט אריין א שטארקע גליסטעניש צו וועלן זיין גוט. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה (ספרי עקב יא, כב): "רצונך להפיר

את מי שאמר והיה העולם", ווילקוט ז"ל באקענען מיט'ן אייבערשטן? "למוד אנדה", לערן אנדה.

8) די אכטע שיעור - מען זאל לערנען מדרש תנחומא; ברסלב'ע חסידים פלעגן לערנען אסאך מדרש. דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט פאר זיין תלמיד רבי נחמן טולטשינער אז ער זאל לערנען אסאך מדרש, שפעטער ווען רבי נתן איז אנוועק פון דער וועלט פלעגט רבי נחמן טולטשינער פארלערנען מדרש פאר'ן עולם; מענטשן פלעגן זיצן שעות אויסהערנדיג ווי שיינ ער לערנט פאר מדרש. אמאל איז געווען דארט א גרויסער רב און ער האט געהערט ווי שיינ רבי נחמן טולטשינער לערנט פאר, ווי ער נעמט ארויס שיינע עצות און חיזוק פון מדרש, האט דער רב געפרעגט רבי נחמן טולטשינער: "איך האב דאך אויך געלערנט דעם שטיקל מדרש, פארנוואס האב איך נישט געטרופן די שיינע שכל, עצות און חיזוק אין מדרש?" האט אים רבי נחמן געענטפערט: "איך האב די הקדמות פון מיינ רבי - רבי נתן און פון רבי'ן - דער הייליגער רבי, אז מען לערנט מיט די הקדמות איז דאס גאר אנדערש".

9) די ניינטע שיעור - מען זאל לערנען רמב"ם; מוהרא"ש זאגט אז רמב"ם איז די ראשי תיבות: "מ'חיה מ'תים ב'רחמים ר'בים". ווייל די ספרים איז ממש מחי' מתים, עס ברענגט אריין א חיות אינעם מענטש, עס ברענגט אריין יראת שמים.

10) די צענטע שיעור - מען זאל לערנען טור.

11) די עלפטע שיעור איז שלחן ערוך; דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הרה"ק, סימן כט): "כל איש ישראלי מחיב ללמד בכל יום יום פוסקים, ולא יעבר", יעדער איד איז מחויב צו לערנען יעדן טאג הלכות, "ואם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעף שלחן ערוך באיזה מקום שהוא, אפילו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך", אויב מען האט נישט קיין צייט וכו', זאל מען לערנען אן הלכה, אפילו נישט פסדרן וואו מען האלט וכו', "כי צריך ללמד איזה דין בשלחן ערוך בכל יום יום כל ימי חייו", ווייל מען איז מחויב צו לערנען יעדן טאג הלכה.

12) די צוועלפטע שיעור - מען זאל לערנען זוהר הקדוש (עיין שיחות הרה"ק, סימן

13) די דרייצנטע שיעור - מען זאל לערנען תיקוני זוהר; דער רבי האט זייער אסאך געלערנט תיקוני זוהר. נישט נאר חודש אלול, נאר א גאנץ יאר פלעגט דער רבי אסאך לערנען תיקוני זוהר; דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קכח) אז אלע חכמות פון די וועלט ליגט אין ספר התקונים.

14) די פערצנטע שיעור איז ליקוטי מוהר"ן; דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שמט): "ש'כולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר שלו", מען קען ווערן אן אמת'ער בעל תשובה אז מען לערנט זיין ספר ליקוטי מוהר"ן, "ואמר, שמי שישב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת, אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לכבו, ואמר בזו הלשון: 'סע וועט אים אלע אדערן טרענען'; ווער עס וועט לערנען זיין ספר מיט אן אמת וועט זיך אים עפענען אלע פארשטאפטע אדערן, ער וועט ווערן אן ערליכער איד.

15) די פופצנטע שיעור איז ליקוטי הלקות; ווייל נאר מיט רבי נתן פארשטייען מיר וואס דער רבי לערנט אונז, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט: "קיינער פארשטייט מיר נישט - נאר רבי נתן, און רבי נפתלי אביסל".

16) יעצט אז מיר האבן אשר בנחל האבן מיר זעכצן שיעורים, מען זאל לערנען יעדן טאג אביסל אשר בנחל; דאס פלאמט אויף דאס הארץ. דער ספר אשר בנחל איז מחזק יעדן איינעם; אין וואס פאר א מצב מען געפונט זיך נאר - הייבט עס אויף דעם מענטש און איז אים מחזק.

בעט דעם אייבערשטן זאלסט וויסן וויפיל צו לערנען פון יעדע לימוד; תפלה ווייזט פאר'ן מענטש וואס צו טון.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

וואס קענען מיר טון געהאלפן צו ווערן מיט קינדער ?

שאלה :

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר פח פאר די הערליכע שיעורים וואס זענען מיר שטארק מחזק, בפרט אין

דעם ענין פון רעדן צום אייבערשטן.

איך האב ברוך השם פיין חתונה געהאט שוין פאר במעט פינף יאר, אָבער דערנאָך האבן מיר נאכנישט זוכה געווען צו קינדער. מיר געבן נישט אויף, מיר זענען זיך מחזק מיט אמונה און תפלה, אָבער צומאל שפיר איך ווי עס רוקט זיך א חודש נאך א חודש, א יאר נאך א יאר, און די ישועה איז נאכנישט דא. מיט וואס קען איך זיך מחזק זיין? און אפֿשר פעלט אויס צו טון עפעס א סגולה צו ברענגען גענטער די ישועה?

יִשָּׁר פַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קרח, א' ר' ראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תח'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

בזכות וואס איר וועט זיך פירן איידל, איר וועט גיין אָנגעטון צניעות'דיג - וועט איר זוכה זיין צו די ברכה וואס חכמינו זכרוננו לברכה זאגן (במדבר כה ט, ט): אויפ'ן פסוק (תהלים קכח, ג): "אֲשַׁתְּךָ כְּגִפֶּן פְּרִיָּה בְּרִכְתִּי בֵּיתְךָ בְּנִיךָ כְּשִׁתְּלִי זִיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ", דייין ווייב וועט זוכה זיין צו האבן קינדער אזוי ווי א וויינישטאק וואס איז פול מיט טרויבן - בזכות וואס זי פירט זיך בצניעות, "בזמן שהיא נוהגת בעצמה דת יהודית שהיא צנועה, זוכה שיוצאין ממנה בנים בעלי מקרא, בעלי משנה, בעלי מעשים טובים", זי וועט האבן קינדער וואס וועלן לערנען מקרא, משנה און טון מעשים טובים, "הדא הוא דכתיב: 'בניך כשתיילי זיתים'", עיין שם.

אויף זאלט איר עוסק זיין אין צדקה; דער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, חלק ב, סימן כב) אז דורך צדקה איז מען זוכה צו קינדער.

אויף זאלט איר העלפן אין אייער שטאט אז עס זאל זיין אן עירוב; עס איז מקובל פון צדיקים אז דער וואס מאכט אן עירוב איז זוכה צו גרויסע נסים, בפרט אינעם ענגן פון זרע של קיימא. אזוי ווי עס איז באוואוסט די מעשה, א איד וואס האט נישט געהאט קיין קינדער איז געקומען צום הייליגן ייטב לב זכותו גן עלינו פאר א ברכה און דער ייטב לב האט אים געזאגט אז ער זאל מאכן דעם עירוב, אזוי האט ער געטון און ער האט זוכה געווען צו זרע של קיימא.

דָּעַר אַיִבְעַרְשֵׁטֶעַר זָאל הַעֲלֵפֶן איר זאַלט האָבן הַצְלָחָה אין אַלע עֲנִינִים.

...

ווי אזוי קען מען זיך שטארקן מכבד צו זיין די ווייב?

שאלה:

לְכַבֵּד דָּעַר ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אסאך פונעם ראש ישיבה שליט"א און איך ליין אין די בריוו איבער די וויכטיגקייט פון שלום בית, צו מכבד זיין די ווייב, ארויפקוקן די ווייב און איר מקרב זיין ווי מער. פון די אנדערע זייט בין איך אבער אויפגעוואקסן אנדערש, מען האט אונז געלערנט אז ווי מער מען האלט זיך ווייטער פון די ווייב איז מען מער הייליג און מער נענטער צום אייבערשטן.

איך האב געליינט אין א בריוו ווי דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט אז די וועג ווי אזוי מען לערנט מיט חתנים אז מען דארף זיין אפגעשיידט פון די ווייב קומט גאר פון קריסטליכע מקורות רחמנא ליצלן [דער בריוו איז בייגעליינט צום סוף פון דעם בריוו], וואס ביי זיי האט געהייסן אז ווי הייליגער מען איז דארף מען זיין מער אפגעטיילט פון א ווייב.

מיין שאלה איז אבער ווי אזוי מען קען דאס איבערדרייען ביי זיך אין קאפ, ווייל אין די ספרים הקדושים פון פריערדיגע צדיקים וואס מען לערנט אין די ישיבות, זעט מען נישט דארט איבער די חשיבות פון א פרוי, נאר פארקערט, מען לערנט ווי עקלדיג עס איז די תאווה, און ווי שטארק מען דארף זיך מרחק זיין.

ווי אזוי קען מען טוישן דעם מח און אנהויבן מכבד זיין די ווייב, אין די צייט וואס איך בין אויפגעצויגן געווארן אנדערש?

יישר כח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ג' פְּרִשְׁת קֶרַח, ב' דְּראש חודש תמוז, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן

לְכַבֵּד ... נרוי איר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אָדער בְּרַעַנְגְסְטוֹ נישט גוט ארויס דיין פראגע, אָדער בִּיסְטוֹ זייער צעמישט.

וואס האט מ'כבד זיין די ווייב מיט תאווה? א פרוי איז תאווה? ב'רסלב האט אן אנדערע תורה? ב'רסלב וויל מען זאל נאכגיין תאווה? איך פארשטיי נישט וואס איז די סתירה פון מ'כבד זיין די ווייב און פאר'מיאוס'ן תאווה, תאווה דארף מען פאר'מיאוס'ן און די ווייב דארף מען מ'כבד זיין - וואס איז די סתירה?

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "ווי איז בכלל שייך תאווה? עסן דארף מען כ'די מען זאל האבן כח צו דינען דעם אייבערשטן, שלאפן דארף מען צו קענען דאווענען און לערנען, חתונה האבן דארף מען צו קענען טון דעם רצון פונעם אייבערשטן, מקיים זיין די מצוה פון פריה ורביה - ווי איז שייך תאווה?!"

מאך זיך שיעורים אין רבינ'ס ספרים וועט זיך דיר עפענען א נייע וועלט, דו וועסט אנהייבן לעבן מיט'ן אייבערשטן; דו וועסט עסן מיט'ן אייבערשטן, שלאפן מיט'ן אייבערשטן און דו וועסט אריין נעמען דעם אייבערשטן אין זיין שטוב; דאס לערנט מיט אונז דער רבי און דאס האט מוהרא"ש אונז אויסגעלערנט, מיר זאלן נישט מיינען אז צו זיין אן ערליכער איד דארף מען זיך אפשיידן פון די וועלט, אזוי ווי מענטשן מיינען אז צו זיין אן ערליכער איד דארף מען זיין א ספעציעלע סארט באשעפעניש וואס גייט איינגעבויגן און לעבט אנדערש וכו' וכו', אזוי ווי דער רבי האט געזאגט פאר די הייליגע צדיקים הרב הקדוש רבי אברהם קאליסקער זכותו יגן עלינו, רבי יעקב שמשון משפטיטיווקע זכותו יגן עלינו, רבי זאב וואלף משערני-אוסטר'הא זכותו יגן עלינו און נאך, ווען ער האט זיך געטראפן מיט זיי אין ארץ ישראל; זיי האבן דערציילט פאר'ן רבי'ן אז פאר זיי זענען געקומען קיין ארץ ישראל האבן זיי זיך נישט געקענט אויסמאלן אז ארץ ישראל איז א חלק פון די וועלט, זיי האבן געמיינט אז ארץ ישראל איז עפעס א וועלט אויבן אין הימל, ווייל אלע ספרים רעדן פון איר גרויסקייט און די תורה אליינס פארציילט גאר פון איר הייליגקייט וכו'; ביז ווען זיי זענען ארויפגעקומען קיין ארץ ישראל האבן זיי געזען אז ארץ ישראל איז א פלאץ דא אויף די וועלט, עס איז נישט דא קיין שום חילוק אינעם חיצוניות צווישן ארץ ישראל און אנדערע לענדער, נאר דער פנימיות פון ארץ ישראל איז גאר הייליג און גאר הויף (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב, סימן קטז).

רבי נתן זכרוננו לברכה זאגט, אז דער רבי האט דאס דערציילט ווייל זייער אסאך מענטשן זענען זיך טועה אין דעם ענין; מענטשן מיינען אז מען קען

אָנָּעַן אַ חִילוּק צווישן אַ צִדִּיק און סַתָּם אַ מְעַנְטֶשׁ און אַזוי אויף אַנְדֶּערע הייליגע זאַכן - אויפ'ן פֿנים אַדער אויפ'ן אויסקוק פון די זאך, מָעַן מיינט אַז דער צִדִּיק זעט אויס פון אינדרויסן אַנְדֶּערש פון סַתָּם מְעַנְטֶשׁן, אָבער בַּאֲמַת אִיז עס נישט אַזוי, ווייל דער צִדִּיק זעט אויס פון אינדרויסן גענוי ווי אַ צווייטער, עס איז נישט דא קיין שום חילוק - "וְאֵף עַל פִּי כֵן הוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי", אַזוי ווי דער רבי האט געזאָגט: "עס קען זיך דאַכטן אַז דער ערליכער איד האט די זעלבע קישקעס ווי אַ צווייטן, אָבער בַּאֲמַת אִיז ער אינגאַנצן אַנְדֶּערש"; אַזוי אִיז אויף מיט אַרץ ישׂראַל, זי איז אינגאַנצן אַנְדֶּערש פון אַלע אַנְדֶּערע לענדער. עס איז דא אַן אַנְדֶּערע הימל אין אַרץ ישׂראַל, אַזוי ווי עס ווערט געברענגט אין זוהר הקדוֹשׁ (נִקְהַל, דף ט); מיר פֿשוט'ע מְעַנְטֶשׁן קענען דאס נישט זען, אָבער ווער עס גלייבט אין איר הייליגקייט קען זען אַ שטיקל חילוק צווישן אַרץ ישׂראַל און אַנְדֶּערע לענדער (ליקוטי מוהר"ן, שם; שיחות הר"ן, סימן יד. עינין שם).

מָעַן טאר נישט זאָגן וואס דו זאָגסט אַז אַ ווייב איז תּאֲוֹת און אַז מָעַן דאַרף זיך מרחק זיין פון אַ ווייב; לאַמיר זען וואס חַכְמֵינוּ זכרונם לברכה דערציילן (בְּמֹת סג.) אַז רבי חזקוני ווייב פֿלעגט אים זייער אַסאַך מַצַּעַר זיין; מיט דעם אַלעם פאַרציילט די גמרא, אַז ווען ער פֿלעגט זען אַ גוטע זאך וואס זיין ווייב האט ליב פֿלעגט ער דאס אַהיים ברענגען פאַר איר, האט רב געפֿרעגט רבי חזקוני: "רבי, אײַך פאַרשטיי נישט, פאַר וואס ברענגסטו איר אײַביג אַהיים גוטע זאַכן, זי איז דאך דיר מַצַּעַר?" האט אים רבי חזקוני געזאָגט: "דיינו שְׂמַגְדֻּלוֹת בְּנֵינוּ, וּמַצִּילוֹת אוֹתָנוּ מִן הַחַטָּא", מיר איז גענוג אַז זי ראטעוועט מיר פון עבירות און זי ציט אויף מיינע קינדער צו לערנען די הייליגע תּוֹרָה; זעט מָעַן ווי דער הייליגער רבי חזקוני וואס איז געווען אַזוי גרויס אַז דער מלאך הַמּוֹת האט נישט געקענט האָבן אַ שְׁלִיטָה אויף אים - ווי אַזוי ער האט געקוקט אויף זיין ווייב, אַז זי ראטעוועט אים פון עבירות און זי העלפֿט אים אויפֿברענגן די קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאַלסט האָבן הַצְּלָחָה אין אַלע ענינים.

...

[דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאַנטע בריוו באַצײט זיך:

זוּף נִישְׁט קײן חוּמְרוֹת, אַפֿער זײ אַן עֲרִלִיכֶער אײד

בְּעִזְרַת ה' יתְבַרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת וַיִּשָׁב, כ"א כִּסְלִיו, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן
לְכַבּוֹד מײן טײעֶרער ... נְרוֹ יְאִיר.

ווען דיין ווייב זאגט דיר וואס זי האט געלערנט ביי איר מנהלת תחז' זאלסטו דאס מחשיב זיין; פריי זיך אז זי האט א מנהלת וואס געבט זיך אפ מיט די תלמידות אפילו נאך די חתונה. אסאך אינגעלייט וואלטן געצאלט זייער גאנצע געלט אז זייער ווייב זאל האבן א מנהלת וואס לערנט מיט די פרויען ווי אזוי צו לעבן מיט'ן מאן און קיין חומרות ופרישות.

דו וויסט נישט און דו וועסט קיינמאל נישט וויסן וואס מענטשן גייען אריבער צוליב די פארשאלטענע כלה טיטשערס וואס גרייטן און פלות מיט חומרות ופרישות וואס מען לערנט מיט קריסטליכע גלחים; וויפיל אינגעלייט פאלן אריין אין עבירות רחמנא לצלן נאר צוליב די רשענטעס וואס פארשטעלן זיך מיט א שיינעם שלייער.

געלויבט דעם אייבערשטן אז מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט אונז אנועקגעשטעלט און קלאר געמאכט די וועגן פון די הייליגע תורה, מיר זאלן זיך נישט אנועק רירן פון שלחן ערוף, פון הלכה; דארפסטו שעצן דיין ווייב אז זי גייט צו די וועכנטליכע שיעורים פון די מנהלת תחז', נישט אראפרייסן איר צניעות.

איך וויל זייער שטארק מאכן א שיעור זונטאג ביי מיר אין שטוב פאר אלע פרישע אברכים, איך שפיר אז עס זענען דא אינגעלייט וואס מישן אויס די יוצרות; ווען מען רעדט קעגן חומרות ופרישות מיינען זיי אז מען מיינט "צניעות", דאס איז צוויי עקסטערע זאכן.

דער הייליגער רבי איז געווען זייער קעגן חומרות, דאס מיינט נישט צו זאגן אז מען קען פירן אן הפקר לעבן, עסן יעדע הכשר וואס האט אידישע אותיות, עסן פלייש פון שוחטים וואס זכור, און גייען אנגעטון מיט בגדי פריצות.

דער רבי זאגט קלאר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לו) אז צוליב נישט ערליכע שוחטים מוטשעט מען זיך מיט פרינסה; אזוי אויך זאגט דער רבי (ספר המדות, אות בנים, סימן ט): "צניעות שבאשה מזכה לה לבנים הגונים", צניעות ברענגט גוטע

קינדער.

איך בין היינט צוריק געקומען פון אַרץ ישׂראל; היינט נאכט איז נישט שײַך צו מאַכן אַ באַזונדערע שיעור לאַברײַם ווייל היינט איז דער װעכנטליכער שיעור, שבת װעל איך אס רצױה ה' זײן אין קרית ברסלב, אין שטעטל; זונטאג נאכט װיל איך רעדן מיט די אברכים – תלמידי הישיבה.
איך האב דיר זייער ליב.]

...

מעג מען נעמען השקפה אויך פון אנדערע ספרים, נישט פון ברסלב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין זייער איבערגענומען, איבערראשט און פארשטייט זיך זייער דאנקבאר פאר'ן ראש ישיבה שליט"א פאר'ן נעמען די צייט און כוחות צו ענטפערן אויף מיין שאלה וועגן זאגן 'ביטע' און 'יישר כח' פאר קינדער [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו]; איך האב דאס אנגענומען און איך מוז זאגן אז די גאנצע גייסט אין מיין שטוב שפירט זיך לייכטער און געשמאקער. און אזוי איז בעצם אויך מיט אלע עצות פונעם ראש ישיבה.

איך וויל פרעגן נאך א זאך וואס דערקוטשעט מיר און איך וואלט זיך זייער געפרייט אויב דער ראש ישיבה וואלט מיר דאס געקענט ענטפערן. מיר האבן גענומען דעם ראש ישיבה שליט"א פאר אונזער וועג ווייזער, מיר הערן די שיעורים און ליינען די בריוון און מיר פרובירן צו פאלגן וואס דער ראש ישיבה לערנט אויס, איך וויל אבער וויסן ווי אזוי עס דארף באטראכט ווערן אונדערע מקורות פון ידיעות און השקפה, אין הנהגה און אין פרושי התורה; אין אנדערע ווערטער, איז שייך צו האבן א רבי וואס מען גייט אים נאך און מען פאלגט אים יעדע זאך אבער אויסער דעם קען מען הערן און ליינען אויך פון אנדערע משפיעים און רבי'ס סתם פאר אינטערעסאנטקייט, אדער דאס איז א סתירה און שטערט דעם מענטש'נס מוח פון טראכטן גראד?

איך האב געהערט דעם ווארט פון רבי נתן אז ווען ער איז געקומען צום רבי'ן האט ער אויסגעליידיגט זיין מוח פון אלעס וואס ער האט געהערט און געוואוסט פון פארדעם, אבער עס איז פארט דא מענטשן וואס זענען מער נייעריג און אינטערעסירט צו וויסן מער און מער.

אזוי אויף, קען זיין אז רבי נתן האט דאס געמיינט צו זאגן אין זאכן ווי אזוי זיך צו פירן, אָבער נישט לגבי סתם צו וויסן און פארשטיין נאך זאכן?

יִשָּׁר פַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פְּרִשְׁת קִרְח, ב' דְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ תַּמוּז, שְׁנַת תש"פ לַפְּרָט קָטָן

לְכַבֵּוד ... גִּרְוֵי יֵאִיר.

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

וואויל איז אייך אז איר האט גענומען דעם הייליגן רבי'ן פאר אייער וועג ווייזער; אז מען פאלגט דעם רבי'ן, מען גייט נאך דעם הייליגן רבינ'ס עצות ווערט מען נישט פארפירט, מען איז זוכה צו לעבן מיט'ן אייבערשטן.

קוק די זיסע ווערטער וואס מוהרא"ש שרייבט אונז אין די צנוואה (אות טו):

"מיינע קינדער און תלמידים וואס לערנען מיינע ספרים, איר זאלט גוט וויסן און געדענקען אז דער עיקר איז צו האבן 'אמונת חכמים', צו גלייבן אין די הייליגע צדיקים. אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אונז אנטפלעקט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) אז ווען מען האט 'אמונת חכמים' קען מען וויסן ווי אזוי זיך צו פירן, און וואס מען דארף צו טון, דעריבער זאלט איר זיך זייער שטארקן אין 'אמונת חכמים' צו גלייבן אלעס וואס דער רבי זאגט אונז, און מקיים זיין אין פאלגן אלעס וואס ער הייסט, וואס דאס איז דער עיקר שלמות פון 'אמונת חכמים' (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכ"ג).

ווען איר וועט האבן אמת'דיג 'אמונת חכמים', איר וועט גלייבן אין רבי'ן און פאלגן זיינע ווערטער, דאן וועט איר זיך קענען אן עצה געבן אין יעדן מצב, איר וועט שטענדיג וויסן ווי אזוי זיך צו פירן אויף די ריכטיגע וועג.

געדענקט אז דער הייליגער רבי איז אונזער רבי אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, און איר זאלט זיך זייער היטן פון פאלשע מנהיגים וואס אפילו זיך אליין קענען זיי נישט פירן, און ווי אזוי זאלן זיי קענען פירן אנדערע? ספעציעל אינעם לעצטן דור, האט דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע אונז מגלה געווען אז עס וועט דאן זיין זייער אסאך פאלשע מנהיגים, אזוי סאך ווי די בלעטער פון בוים, דעריבער זאלט איר זיך זייער היטן נישט צו האבן קיין שייכות מיט קיין

שום פאלשע מנהיגים, אפילו די וואס דרייען זיך צווישן אנשי שלומינו.

ווי אזוי קען מען וויסן ווער עס איז א פאלשער מנהיג, און ווער עס איז אן אמת'ער צדיק? דער סימן דערצו זאגט דער רבי (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ע"ב) אז אויב עס פאלט ארויף אויפ'ן מענטש א שפלות, ער פילט ווי ער איז דער ערגסטער מענטש איז א סימן אז ער איז מקורב צו אן אמת'ער צדיק. אבער אויב עס קומט אריין אין אים א גאווה און א גשוח, און ער האלט זיך גרעסער פון א צווייטן, אז נאר ער ווייסט דעם אמת און קיינער ווייסט נישט דעם אמת, דאס איז א סימן אז ער געפונט זיך ביי א פאלשן מנהיג, און מען דארף אנטלויפן פון דארט. ווייל די עיקר גרויסקייט וואס מען באקומט פון אן אמת'ן צדיק איז שפלות.

נאך א סימן איז דא, אז אן אמת'ער צדיק איז מעורר זיינע מענטשן צו לערנען די הייליגע תורה, און פארקערט א פאלשער מנהיג וועט רעדן פון אלעס אויסער פון לערנען די הייליגע תורה. דעריבער זאל דאס זיין ביי אייך דער סימן צו וויסן ווער עס איז אן אמת'ער צדיק, אויב זענט איר דורך אים זוכה זיך צו באפלייסיגן אין די הייליגע תורה, און איר קומט דורך אים צו שפלות, זאלט איר וויסן אז ער איז דער אמת'ער צדיק פון דעם דור.

און דאס גייט ארויף אויפן הייליגן רבי'ן אליין, וואס ער איז דער אמת'ער צדיק, ער וועט ענדיגן אלע תיקונים און פאררעכטן די וועלט. און דעריבער זאלט איר זיך האלטן נאר ביים הייליגן רבי'ן, און איר זאלט פארן יעדעס יאר ראש השנה קיין אומאן זיך האלטן צוזאמען אינאיינעם מיט די טייערע אנשי שלומינו". קוק נאך דעם גאנצן אות.

מען קען נעמען חיזוק פון אנדערע, מען קען הערן שיינע זאכן פון אלע צדיקים - דאס איז נישט קיין סתירה; דער רבי האט אונז קלאר געזאגט אז מיר זאלן לערנען אלע ספרים פון אלע צדיקים. דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן כח): "ראוי לאדם, שיעבר וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים, וללמד כלם, כדי שיהיה בכל מקום", עס איז גוט פאר'ן מענטש דורך צו לערנען יעדע ספר וואס איז דא; דאס איז נישט קיין סתירה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

יְדַעַר בְּרִיוּו צוֹ וְעוֹלָמְךָ דִּי אוֹיבְנִדְעַר מֵאַנְטֵעַ שְׂאַלָה בְּאַצִּיט זִיךְ :

דַּאָרף מֵעַן רַעְדֵן שְׂיִין אוֹן זִיךְ בְּאַדְאַנְקֵען פֿאַר דִּי קִינְדֵער ?

שְׂאַלָה :

לְכַבּוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך זייער באדאנקען אויף די בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט יעדע וואך, איך און מיין ווייב און קינדער ליינען יעדע וואך דעם קונטרס "עצתו אמונה", מיר זענען זיך מח' דערמיט, און מיר פרויבירן צו לעבן אויף דעם וועג, הלואי זאל דער ראש ישיבה שליט"א שרייבן מער בריוו.

איך האב א שטיקל וכוח מיט מיין ווייב איבער ווען מען בעט עפעס פון א קינד אויב מען זאל זאגן "ביטע" און "יישר פח". איך האלט אז ווען עלטערן בעטן עפעס פון א קינד דארף מען נישט בעטן מיט "ביטע" און מען דארף זיך נישט באדאנקען, אבער מיין ווייב האלט אז יא, וויל איך וויסן וואס דער ריכטיגער וועג איז.

איך האב איך געוואלט וואונטשן א מזל טוב צום געבורט פון אייער אייניקל, דער אייבערשטער זאל אייך געבן פיל אידיש נחת פון אלע קינדער און אייניקלעך געזונטערהייט. איך האב געזען אויף די בילדער פונעם ברית אז איר זענט געווען "קוואטער", האב איך געוואלט פֿרעגן אויב עס איז דא א ספעציעלער ענין צו זיין קוואטער, און וואס איז דער ענין דערפון.

יישר פח

תשובה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְפַּרֵּךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת נְשֵׂא א' - עָרַב יוֹם טוֹב שְׁבוּעוֹת, ה' סִינֵן, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פֿריי זיך צו הערן אז דו האסט חיווק פון די בריוו; דו און דיין משפחה זענען זיך מח' מיט די בריוו. וויסן זאלסטו אז דאס וואס שטייט אין די בריוו איז נישט מיינס, אלעס איז גענומען פונעם הייליגן ספר "אשר בנחל" וואס מוהרא"ש האט געשריבן מיט מסירות נפש זיין גאנץ לעבן. גלייב מיר, איך וויל אויך שרייבן מער, איך קום פשוט נישט אן צו שרייבן און ענטפערן אויף אלע בריוו וואס ווארטן אויף אן ענטפער.

בנוגע צי מען דארף רעדן שיינ צו קינדער וכו'; איך בעט דיר זייער, קריג זיך נישט אין שטוב מיט דיין ווייב, בפרט ווען זי איז גערעכט מיט'ן רעדן שיינ צו די קינדער. מען דארף רעדן שיינ צו יעדן איינעם און זיך שטענדיג באדאנקען און זיכער צו די קינדער, ווייל ווי אזוי מען רעדט צו די קינדער אזוי וועלן זיי רעדן צו אנדערע. קינדער מאכן נאך זייערע עלטערן; אז מען רעדט צו זיי שיינ און מען באדאנקט זיך פאר זיי, וועלן זיי אויך רעדן שיינ צו אנדערע און זיך באדאנקען. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (סופה נו:): "שותא דינוקא בשוקא - או דאבוה או דאימיה", וואס א קינד רעדט, איז עס אדער פון די טאטע אדער פון די מאמע; חינוך הייבט זיך אן ביי זיך אליין, ווי אזוי דער מענטש פירט זיך - וועלן זיינע קינדער אים נאכמאכן. נאך זאגן חז"ל (מדרש פנחומא, וישלח, ז) אויפ'ן פסוק (בראשית לד, א): "ותצא דינה בת לאה", דינה איז ארויס פון שטוב זיך דרייען אין די גוי'שע גאסן, פארנוואס רופט מען איר 'בת לאה' - די טאכטער פון לאה, פארנוואס נישט די טאכטער פון יעקב? נאר וויבאלד זי איז געגאנגען אין די וועגן פון איר מאמע, זי האט געזען איר מאמע ארויסגיין אין גאס איז זי אויף ארויס אין גאס, פון דעם זעט מען וואס מענטשן זאגן: "כאמה - בתה", אזוי ווי די מאמע פירט זיך אזוי פירן זיך די קינדער.

קריג זיך נישט מיט דיין ווייב, מאך נישט קיין ויכוחים. מוהרא"ש פלעגט אונז זייער אסאך זאגן: "מיט א פרוי גייט מען נישט אין ויכוחים"; בפרט אין דיין פאל איז זי דאך גערעכט, אודאי דארף מען זיך באדאנקען און שיינ רעדן צו זיי.

בנוגע קנואטער וכו'; עס זענען דא וואס זאגן אז דאס איז א לשון פון קטרת (אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן [פריחות ו:]: דער לשון פון קטרת איז דבר ש'קוטר' ועולה), היות א ברית איז אזוי ווי מקטיר זיין קטרת, פון דעם איז דער ווארט קנואטער און עס איז דא וואס זאגן אז קנואט-טער איז א לשון פון פבד - טיר, אז דער פיבוד איז ביים טיר ווען מען ברענגט אריין דעם קינד. עס זענען פארהאן אסאך סגולות אין דעם, עס זענען דא וואס זאגן אז עס איז מסוגל פאר קינדער און עס זענען דא וואס זאגן אז עס איז מסוגל פאר עשירות.

א פרייליכן יום טוב.

וועלכע סארט מעשיות דערצייילט מען פאר קינדער ?

שאלה :

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר די שיינע בריוו וואס איך האב באקומען איבער זיך שטארקן אין שמירת הזמנים אלס מלמד [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו].

דער ראש ישיבה שליט"א האט דארט אויך געשריבן איבער די גרויסקייט צו דערצייילן מעשיות פון צדיקים פאר די קינדער, האב איך געוואלט קלאר מאכן איבער וועלכע סארט מעשיות דער ראש ישיבה שליט"א רעדט, ווייל עס זענען דא מעשיות פון צדיקים וואס איז נישט שייך פאר קינדער נאכצומאכן, דאס וועט נאר אויפטון אז די קינדער וועלן מיינען אז צו זיין א צדיק דארף מען זיין ממש א מלאך, ווי דער איז דא מעשיות וואס קינדער קענען יא נאכמאכן, צום ביישפיל די מעשה פון רבי אביש'ל פראנקפורטער וואס האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן ביז זיין קאפ האט זיך געעפנט און ער האט אנגעהויבן צו פארשטיין לערנען. און דאס גלייכן, אזעלכע סארט מעשיות ווי צדיקים האבן שטארק אכטונג געגעבן נישט מצער צו זיין א צווייטן וכדומה.

איך וועל זיך פרייען אויב דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר דאס קענען קלאר מאכן.

יישר כח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת קרח, ב' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרוי יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען מען דערצייילט מעשיות פון צדיקים פאר קינדער דארף מען וויסן ווי אזוי דאס צו דערצייילן, מען דארף זיי געבן צו פארשטיין אז צדיקים האבן אויף געהאט יונגערהייט א יצר הרע און האבן זיך זייער געמוטשעט. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן מח): "איך האב געהערט פון אמת'ע צדיקים, זיי האבן געזאגט אז זיי האבן אויף געהאט שווערע ביטערע נסיונות, זיי האבן געשפירט ביי זיך ווי קיינער דארף זיי נישט, זיי האבן געהאט שווערע מלחמות - ביז זיי האבן מנצח געווען דעם יצר הרע".

מעשיות פון צדיקים איז זייער וויכטיג פאר עבודת השם, בפרט פאר

קינדער. עס איז באוואוסט אז דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו האט געפרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער צי ער לערנט מיט זיי מוסר, ווען דער מלמד האט געזאגט אז ער לערנט מיט זיי חובות הלכות און נאך, האט דער הייליגער דברי חיים זכותו יגן עלינו געזאגט פאר'ן מלמד: "נישט דאס מיינ איך, איך וויל אז דו זאלסט זיי דערציילן מעשיות פון הייליגן רבי ר' אלימלך און פון הייליגן רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו", ווייל מעשיות פון צדיקים פלאקערט אויף דאס הארץ, בפרט קינדער - ווען זיי הערן מעשיות פון צדיקים ברענגט עס אריין אין זיי א חשק און א גליסטעניש אויף צו וועלן זיין ערליך און הייליג.

עס האט נישט צו טון אויב מען קען נאכמאכן די מעשה אדער נישט, ווייל מיר קענען טאקע נישט נאכמאכן די מעשיות וואס צדיקים טוען. צום ביישפיל מען דערציילט פאר קינדער די מעשה פון הייליגן רבי אלימלך זכותו יגן עלינו, אז ער האט געזען ווי זיין אייניקל וויינט, א קליינטשיג קינד וויינט אין שוים פון זיין מאמע און האקט די מאמע, האט ער אנגעהויבן שרייען: "אוי וויי, אוי וויי איז מיר, שלאגן א מאמע?!". דארט איז געשטאנען דער הייליגער רבי אלימלך'ס מאמע, האט זי אים געזאגט: "ווען דו ביסט געווען א קליינטשיג קינד האסטו מיר אויך געשלאגן..."

ווי נאר דער הייליגער רבי אלימלך האט דאס געהערט איז ער געלאפן צום אויוון און ער האט אריין געלייגט זיינע הענט אין פייער, ער האט געוויינט צו זיך און געזאגט: "הענט וואס שלאגן א מאמע דארף מען פארברענען", ביז ער האט זיך פארברענט זיינע הענט.

דעם קומענדיגן טאג האט ער געוואלט דאווענען און לייגן תפילין - האט ער געבעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, מיילעך וויל לייגן תפילין אבער מיילעך האט נישט קיין הענט", האט דער אייבערשטער געמאכט א נס אז זיינע הענט האבן זיך אויסגעהיילט.

אזעלכע מעשיות דארף מען דערציילן פאר קינדער זיי אויסצולערנען אז מען טאר נישט שלאגן א מאמע, און זיי זאלן זען וואס א צדיק איז, ער טוט תשובה אויף עבירות וואס ער האט געטון אין די צייט ווען ער האט נאך נישט געהאט קיין שכל, און זיי אויסלערנען אז ווען מען בעט דעם אייבערשטן העלפט דער אייבערשטער.

דַּעֲרָצִייל זײ אַז דער הייליגער רבי אַלְימְלֶךְ הָאט גַעפֿאַסט מִשְׁבַּת לְשַׁבַּת פֿאַר אײן און צוואַנציג יָאר; זײַן יָאר פֿאַר זײַנע עֲבִירוֹת, זײַן יָאר פֿאַר זײַנע קינדער און אײניקלעך און נאָך זײַן יָאר פֿאַר אײדישע קינדער עס זאל זײ גוט זײן; מיר קענען דאָס נישט נאַכמאַכן און מיר טאָרן דאָס נישט נאַכמאַכן, דאָך דאַרפֿן מיר וויסן וואָס צדיקים זענען געווען, און אַז מיר וועלן זײן דבוק אין זײ, מיר וועלן לעבן מיט צדיקים – וועלן מיר אויף זײן גרויסע צדיקים. אזוי ווי חֲכָמֵינוּ וְזָרוּנָם לְבָרְכָה זָאגן (פֿליס יב. ב): "כָּל הַמְּחַבֵּר לְטְהוֹר טְהוֹר", ווער עס איז פֿאַהאַפֿטן צו אַ טְהוֹר איז אויף רײן.

דַּעֲרָצִייל פֿאַר די קינדער אַלע מַעֲשִׂוֹת פֿון צדיקים; עס האָט נישט צו טון יאָ נאַכמאַכן נישט נאַכמאַכן, ווייל מיר דאַרפֿן וויסן אַז מיר זענען זײער ווייט פֿון זײן אַ צדיק, מיר זענען זײער ווייט פֿון וואָס מיר דאַרפֿן בְּאַמֶּת זײן, אָבער אויב מיר וועלן זײן מקושר צו צדיקים, מיר וועלן גלייבן אין זײ און פֿאַלגן וואָס זײ זאָגן – וועלן מיר אויף זוכה זײן צו ווערן צדיקים.
דער אײבערשטער זאל העלפֿן זאַלסט האָבן העלפֿה אין אַלע עֲנִינִים.

...

דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע שאלה באצײט זיך:
ווי אזוי קען זיך א מלמד שטארקן אין שמירת הזמנים?

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֵאשׁ ישיבה שליט"א,

אַ גְרוֹיסן ייִשר כַּח פֿאַר די געוואלדיגע בריוו וואָס איך האָב באַקומען, ווי אזוי מען שטעלט אַוועק אַ תְּלֻמֹּד תּוֹרָה און ווי אזוי מען דאַרף מחנך זײן די קינדער.

יעצט וויל איך בעטן חיזוק אויף שמירת הזמנים, איך בין בטבע א פארשלעפטער, אָבער דער ראש ישיבה שליט"א דערמאנט כּסֵּדֶר בײַ די שיעורים איבער די וויכטיגקייט אז אַ מלמד זאל זײן צײטליך. יעצט האָט מען שוין געעפֿנט ברוך ה' די חדרים דא אין אָרץ ישׂרָאֵל, און איך וויל זיך זײער שטארקן צו זײן צײטליך, איך דאַרף אָבער חיזוק און עצות אויף דעם, ווייל דאָס איז קעגן מײן נאַטור.

ייִשר כַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נשא ב', ט' סיון, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיין א מלמד איז פון איין זייט זייער א גרויסע זאך, עס איז פון די חשוב'סטע זאכן אויבן אין הימל, אבער פון די אנדערע זייט איז דאס א גרויסע אחריות; אויב מען טוט נישט די ארבעט אזוי ווי עס דארף צו זיין, מען איז נישט צייטליך, מען קומט שפעט אדער מען גייט ארויס פון כּתּה און מען לאזט די קינדער אויף הפקר - איז דאס א גרויסע עבירה, אזוי ווי דער רמב"ם שרייבט (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה, הלכה ד): "מלמד תינוקות שהוא מניח את התינוקות ויוצא", א מלמד פון קינדער וואס גייט ארויס פון כּתּה און לאזט איבער די קינדער, "או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן", אדער ער טוט מיט די קינדער אנדערע זאכן, "או שהוא מתרשל בתלמודן", אדער ער לערנט נישט מיט זיי - איז ער אינעם פּלל פון: "ארוור עושה מלאכת ה' רמיה (רמיה מח, ט)".

א מלמד מוז זיין צייטליך; אז דו קענסט נישט האלטן קיין זמנים זאלסטו זיך אפזאגן פון מלמדות. אזוי ווי דער רבי האט אמאל געפרעגט איינער פון די תלמידים וואס איז געווען א מלמד (שיחות ה"ן, סימן רמ): "וויפיל פארדינסטו א וואך שׁכר לימוד? צעטייל דיין געלט אויפ'ן טאג און אויפ'ן שעה, וויפיל קומט דיר אויס צו מאכן א מינוט? ממש קליין געלט, קומט אויס אז דו קענסט פארלירן די וועלט און יענע וועלט פאר בלויז אפאר דאלער, ווייל ווען מען גנב'עט געלט פון א צווייטן קען מען דאס באצאלן און יענער קען דאס מוחל זיין, אבער ווען מען איז מבטל תורה פון קינדער קען מען דאס נישט באצאלן און מען קען דאס נישט מוחל זיין".

נישט דא קיין חיזוק פאר דעם, די חיזוק איז: "אדער קומסטו צייטליך, און אז דו קענסט נישט זיין צייטליך זאלסטו זיך זוכן א צווייטע פּרנסה"; א מלמד דארף וויסן אז זיין פּרנסה איז נישט אבי א פּרנסה, ער ארבעט פאר'ן אייבערשטן, ער זיצט מיט נשמות פונעם אייבערשטן. דער אייבערשטער כּבּיכול איז אין כּתּה און הערט ווי ער לערנט מיט די קינדער, ער ווארט צו זען ווי דער מלמד רעדט צו די קינדער פון אמונה און פון יראת שמים.

מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אִיז גְּעוּוּעַן יֶאֱרֵן לֵאנֵג אַ מְלַמֵּד פֶּאָר קִינְדֵרֵר, דִּי תְלַמִּידִים זַיִינֵעַ דֵּעְרֻצִּיילֵן אַז ווען זײ האָבן געלערנט בײַ מוֹהֲרָא"ש האָבן די קינדער געשפּירט ווי דער אײבערשטער איז אין פֿתּה, מען איז געזײצן מיט אַ שטאַרקע דרֶךְ אַרְץ, מען האט ממש געשפּירט דעם אײבערשטן; מוֹהֲרָא"ש האט אזוי שטאַרק אַרײן געברענגט אַמוּנָה אין די קינדער, מען האט געלערנט און געדאווענט אויפֿן קול אזוי ווי ווען אַ גאסט וואלט ווען אַרײנגעקומען און מען וויל אים ווייזן ווי שײן מען דאווענט און מען לערנט; מען האט געשפּירט ווי דער אײבערשטער איז דא.

אַ איד דערצײלט (עײן ספֿר פֿרנסה טובה שיחות והתחזקות, סימן מא) אַז ער האט געדארפט אַמאל אַ טובה פון מוֹהֲרָא"ש איז ער געגאַנגען צו די תּלמוד תּורה וואו מוֹהֲרָא"ש איז געווען אײנגעשטעלט, ער איז אַנגעקומען ווען מוֹהֲרָא"ש האט געהאלטן אַינמיטן פֿאַרלערנען חומש פֿרשת וַיֵּצֵא, מען האט געהאלטן בײַ דעם פֿסוק (בְּרֵאשִׁית כח, טז): "וַיִּיקָן יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ", איז דער איד געבליבן שטיין אינדרױסן פון פֿתּה, ער האט אַרײן געקוקט און זײַף צוגעהערט ווי אזוי מוֹהֲרָא"ש לערנט פֿאַר דעם פֿסוק פֿאַר די קינדער: "וַיִּיקָן יַעֲקֹב", יַעֲקֹב האט זײַף אויפֿגעוועקט, "מִשְׁנָתוֹ", פון זײן שְׁלֵאף, "וַיֵּאמֶר", און ער האט געזאָגט: "אַבֵּן", עס איז אַמֵּת, "זֶה הוּא", דער אײבערשטער איז דא – און מוֹהֲרָא"ש האט געוויזן מיט די פֿינגער אויף די פֿתּה – "בְּמָקוֹם הַזֶּה", אויף דעם אָרט, "וְאָנֹכִי", און אײַף – מוֹהֲרָא"ש האט געוויזן אויף זײַף – "לֹא יִדְעָתִי", האב נישט געוואוסט. מוֹהֲרָא"ש האט דאס אײבער גע'חזר'ט עטליכע מאל; דער איד האט דערצײלט אַז ער האט ממש געשפּירט ווי ער געפונט זײַף אין 'גן עֵדֶן', ער האט געהאט אַזאַ התעוררות פון דעם, ער האט געשפּירט ווי דער פֿסוק מײנט אים אַליין, ווי ער וועקט זײַף אויף און טראַכט צו זײַף: 'אײַף האב נישט געכאַפט אַז דער אײבערשטער איז דא, נעבן מיר, אײַף קען דאָף רעדן צו אים'; אַלע קינדער האָבן געשפּירט ווי דער אײבערשטער איז דא.

אַ מְלַמֵּד דאַרף אַרײן לײגן אין די קינדער יִרְאַת שְׁמַיִם, זײ פֿאַרצײלן מעשׂוֹת פון צדיקים; ווען קינדער הערן מעשׂוֹת פון צדיקים פֿלאַקערט עס אויף זײער האַרץ צו וועלן זײן ערליכע אידן, זײ הײבן אַן מְקַנָּא זײן די צדיקים, אזוי ווי דער הײליגער רבֿי זאַגט (ליקוטי מוֹהֲרָ"ן, חלק א', סימן רמח): "דַּע, שְׁפּוּרֵי מַעֲשׂוֹת מְצַדִּיקִים, הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד", זאַלסט וויסן – זאַגט דער רבֿי – אַז דערצײלן

מַעֲשִׂוֹת פּוֹן צְדִיקִים אִיז זַיִיעַר אַ גְּרוֹיֶסע זאַך, "כּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מַצְדִּיקִים נִתְעוֹרַר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרוּת גְּדוֹל לְהֵשֵׁם וְתִבְרָךְ, בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מֵאֵד". ווייל ווען מַעַן הָעֵרֶט אַ מַעֲשֶׂה פּוֹן אַ צְדִיק ווערט מַעַן אויפֿגעפֿלאַמט און מַעַן פֿאַקומט אַ מוֹרָא־דִיגֶע חֶשֶׁק צו ווערן אַן עֶרְלִיכֶער אִיד; דוּרְכְּדֵעַם וואס מַעַן זַעט ווי דער צְדִיק הָאט זֹכָה גְעווען און עַר אִיז בֵּיִיגֶעשְׁטאַנֶען אַלע זַיִינֶע נְסִיוֹנוֹת וויל מַעַן אויף ווערן אַ צְדִיק, בְּפֻרְט קִינְדֶער ווען זַי הָערן מַעֲשִׂוֹת פּוֹן צְדִיקִים ווערן זַי זַיִיעַר נִתְעוֹרַר דוּרְךָ דֵעם.

עס אִיז פֿאוואוסט דער סִיפּוּר אַז דער הייליגער צאַנזער רב זכּוֹתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ הָאט אַמאַל גֶעפֿרעגט דֵעם מְלַמֵּד פּוֹן זַיִינֶע קִינְדֶער צי עַר לֵערנט מוסר מיט זַי, הָאט דער מְלַמֵּד אִים גֶעזאַגט: "יָא"; הָאט עַר אִים גֶעפֿרעגט: "וואס פֿאַר אַ מוסר סְפָרִים לֵערנטוּ מיט זַי?" זאַגט עַר: "חובוֹת הַלְּבָבוֹת", הָאט אִים דער הייליגער צאַנזער רב גֶעזאַגט: "נִישֶׁט דָאס מִיין אִיף מוסר, אִיף פֿרעג צי דו לֵערנט 'מוסר', צי דו פֿאַרצַיילסט זַי מַעֲשִׂוֹת פּוֹן הייליגן רבֵי ר' אֱלִימֶלֶךְ פּוֹן לִיזענסק זכּוֹתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ און זַיין בְּרוּדֶער דער הייליגער רבֵי ר' זושאַ זכּוֹתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ"; ווייל מַעֲשִׂוֹת פּוֹן צְדִיקִים דָאס פֿייערט אויף דָאס האַרץ צו וועלן זַיין אַן עֶרְלִיכֶער אִיד.

אַז דו וועסט האַלטן די זַמנִים, דו וועסט זַיין צַייטליך און בְּשַׁעַת דו בִּיסט מיט די קִינְדֶער וועסטו אויסנוצן די צַייט אַרײַן צו לִיגן אין זַי נאָך תּוֹרָה און נאָך יְרַאת שְׁמַיִם - וועסטו זֹכָה זַיין צו גְרוֹיֶסע זכּוֹתִים, אַזוי ווי עס שְׁטִיט: "וּמַצְדִּיקֵי הַרְבִּים כּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֵד (דְּבִאֵל יב, ג)", וואס חֲכָמֵינוּ זכּרוֹנָם לְבִרְכָה זאַגן אויף דֵעם (בְּבַר פֿתּוּר ח:): "אַלוּ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת", די וואס לֵערנען תּוֹרָה מיט אִידִישֶׁע קִינְדֶער זַענען צוגעגליכן צו די שְׁטערנֶס וואס פֿאַלייכטן און פֿאַשיינען די וועלט; אַזוי ווי מַעַן קען נִישֶׁט צַיילן די שְׁטערנֶס פּוֹן די וועלט אַזוי קען מַעַן נִישֶׁט צַיילן וויפּיל זכּוֹתִים דער וואס לֵערנט תּוֹרָה מיט תּלְמִידִים קוִיפּט זיך אַיין.

[...]

וועלכע ספּרי חקירה האט דער רבי נישט געלאזט לערנען?

שאַלַּה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישָׁר פֶּחַ פֶּחַ פֶּחַ אֲלֵעַ חִיזוּק און שִׁיעוּרִים וואס זענען מיר מעוֹרָר און מְחֻזַּק צו דינען דעם אייבערשטן.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט אז מען זאל נישט לערנען קיין ספרי חקירה, אויב עס איז אויף אריינגערעכנט אין דעם די הקדמה פון רמב"ם אויף משניות, און דער ספר הכוזרי.

יִישָׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פְּרִשְׁת קַרְח, ב' דְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ תַּמּוּז, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן

לְכַבֵּד ... נְרוֹ יְאִיר.

איך האב עֲרֵהֲאֵלְטֵן דייין בריוו.

דער רבי האט אונז נישט געלאזט לערנען קיין חקירות (עין חיי מוהר"ן, סימן תז); אפילו די ספרים וואס גדולי ישראל האבן מחבר געווען - האט דער רבי זייער געווארנט מיר זאלן דאס נישט לערנען ווייל זיי פֿרעגן קשיות אויף די אמונה, די קשיות זענען קשיות וואס מיר פארשטייען, אבער נאכדעם ווען זיי ענטפערן טיפע תירוצים - דאס איז שוין נישט גרינג צו פארשטיין און מען בלייבט מיט די קשיות אויפ'ן אייבערשטן; אויב מען האט נאר איין קשיא אויפ'ן אייבערשטן - איז דאס שוין זייער א גרויסער פגם פאר'ן מענטש.

דעריבער דארף מען זייער אכטונג געבן נישט צו לערנען קיין ספרים פון חקירות. דער רבי האט נישט געוואלט מיר זאלן לערנען ספר מורה נבוכים פונעם רמב"ם און אזוי אויף אלע פלעצער וואו עס גייט אריין אין חקירות זאל מען דאס איבער היפן, ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יב): "כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחֵר שְׂכָלוֹ וְחֻקְמָתוֹ, יוֹכֵל לִפְלֹ בְטֻעוֹתַיִם וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים, וְלָבוֹא לִיְדֵי רְעוֹת גְּדוֹלוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם", ווען א מענטש גייט נאך זיין שכל און זיין חכמה, קען ער צוקומען צו מאכן גרויסע טעותים און צו גרויסע פראבלעמען, "וְעַקֵּר הַיְהוּדוֹת הוּא, רַק לִילֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, בְּלֵי שׁוּם חֻקְמוֹת, וְלְהַסְתַּפֵּל בְּכָל דְּבַר שְׁעוֹשֶׂה שִׁיחֵיהָ שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ", דער עיקר פון אידישקייט איז, מען זאל פאלגן די הייליגע תורה בתמימות ובפשטיות, און פאר מען טוט א זאך זאל מען קוקן צי דאס איז דער רצון פונעם אייבערשטן.

ספר הכוזרי איז נישט קיין ספר פון חקירות, דאס קען מען לערנען.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זיין שטארק מיט אמונה פשוטה
אינעם אייבערשטן.

...

איש אמונות

דו הייסט נאך א צדיק, דאס וועט דיר העלפן אויסוואקסן א

גרויסער צדיק

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בהעלותך, י"ח סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד הילד הנחמד ... גרו יאיר, יבנאל.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט אויסוואקסן א גרויסער ערליכער איד, א צדיק. דו טראגסט א הייליגע נאמען, דו הייסט נאך א צדיק; דאס וועט דיר העלפן זאלסט אויסוואקסן א גרויסער צדיק, אזוי ווי דער הייליגער רבי אלימלך זכותו גגן עלינו זאגט (ספר נועם אלימלך, במדבר) אז ווען מען טראגט א נאמען פון א צדיק העלפט דאס דעם מענטש ער זאל ווערן א צדיק.

דו דארפסט זיך זייער פרייען אז דו וואוינסט אין אזא הייליגע שטאט ווי יבנאל; יבנאל איז א וואונדערליכע פלאץ, מוהרא"ש האט גענומען יבנאל - א שטאט וואס איז געווען א וויסטע פלאץ, א פלאץ וואו מען האט אויסגע'שמד'ט צוויי גאנצע עדות'ן - די תימן'ער אידן און די טוניס'ער אידן. ווען מען האט זיי ארויף געברענגט קיין ארץ ישראל האט מען זיי גענומען קיין יבנאל און זיי דארט נעבעך אויסגע'שמד'ט. דארט האט מוהרא"ש אויפגעשטעלט א הערליכע מקום וואס בליהט מיט תורה און תפלה, קדושה וטהרה; מוסדות התורה, בתי מדרשים, מקנאות, חדרים, מיידל שולע'ס און פוללים וואו אינגעלייט זיצן א גאנצן טאג און לערנען.

יעדע זאך וואס דו דארפסט זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן אויף דיין שפראך - וועסטו זען גרויסע ניסים.

דַּעַר אַיִבְעַרְשֵׁטֶער זאַל הֶעלפֿן זאַלֶסט הָאבֿן הַצִּלָּחָה אין אַלע עַנְיָנִים.

...

אַז איר האט שוין א קינד דארפֿט איר נישט זוכן צו אַרבעטן
בַּעֲזַרְתָּ ה' יתְבַרַךְ - יום ג' פֿרֶשֶׁת שְׁלַח, כ"ד סִינַן, שְׁנַת תש"פ לַפְּרֶט קָטָן
מֶרַת ... תְּחִי'.

יעצט אז איר האט שוין א קינד דארפֿט איר נישט זוכן צו אַרבעטן; יעצט
דארפֿט איר זיין א מאמע מיט פֿרישע כוחות פאר אייערע קינדער און א געטרייע
ווייב פאר אייער מאן.

אַז איר האט די מעגליכקייט צו טרעפֿן א גרינגע אַרבעט נעבן שטוב איו
גוט, אָבער פֿאַרן קיין ירושלים יעדן טאג א וועג פון א שעה און צוריק קומען א
שעה וועג - לוינט נישט און עס איז נישט פֿדאי.

זייטס מחזק אייער מאן ער זאל עוסק זיין אין הַפְּצָה, ווייל די אַלע נואס
זענען עוסק אין הַפְּצָה האבן גרויס שפֿע.
דַּעַר אַיִבְעַרְשֵׁטֶער זאַל הֶעלפֿן איר זאַלט הָאבֿן הַצִּלָּחָה אין אַלע עַנְיָנִים.

...

אַז דו וועסט זיך דרייען מיט ערליכע אידן תלמידי היכל
הקודש, וועסטו ווערן אן ערליכער איד
בַּעֲזַרְתָּ ה' יתְבַרַךְ - יום ד' פֿרֶשֶׁת שְׁלַח, כ"ה סִינַן, שְׁנַת תש"פ לַפְּרֶט קָטָן
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.
האב שייכות מיט תלמידי היכל הקודש, דאס וועט דיר זיין א גרויסע טובה
בגשמיות וברוחניות, בזה ובבא; אז מען דריידט זיך מיט ערליכע אידן ווערט
מען אן ערליכער איד.

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ זָאָגְט (משלי יג. ט): "הוֹלֵךְ אֶת חַכְמִים יִחְכֶּם", ווער עס גייט צו א
חכם ווערט אליין א חכם, "וְרֹעֵה כְּסִילִים יִרְעֶה", און ווער עס דריידט זיך מיט
נארישע מענטשן ווערט א נאר; חכמינו זכרונם לברכה זאגן אויף דעם א מָשֶׁל

(לקוט משלי, רמז תתקנ) אזוי ווי א מענטש גייט אריין אין א געשעפט פון גוטע בשמים (פערפיום), אפילו ער קויפט נישט גארנישט גייט אריין אין זיינע קליידער א גוטע גערוד; אז דו וועסט זיך דרייען מיט ערליכע אידן תלמידי היכל הקודש וועט מקוים ווערן ביי דיר, "הולך את חכמים יחכם", דו וועסט ווערן אן ערליכע איד.

לערן דעם דף הקהלה, דעם בלאט גמרא; גלייב מיר, עס איז נישט דא קיין בעסערע פלאץ וואו צו אנטלויפן ווען מען האט א צרה ווי צו די הייליגע תורה. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פנא דבי אליהו, פרק ו): "אם ראית שחיסורין ממשמשיך ובאות עליך, רוצ לחדרי דברי תורה, ומיד חיסורין בורחין ממך", אויב דו זעסט אז עס קומען אויף דיר צרות און יסורים, אנטלויף צו די הייליגע תורה, וועסטו ווערן געראטעוועט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אז מען וויל ראטעווען דעם דור דארף מען טון הפצה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שלח, כ"ה סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחני', צפת.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס רייסט ביים הארץ צו הערן וואס עלטערן גייען אריבער מיט קינדער, עס טרערט די אויגן ווען מען הערט ווי שיינע משפחות מיט טייערע עלטערן פארלירן די קינדער; איין זאך בלייבט איבער פאר אונז צו טון: בעטן דעם אייבערשטן ער זאל שוין רחמנות האבן אויף אונז און אויף אלע אידן, אונז ארויסנעמען פון דעם ביטערן גלות.

שטארקטס אייך און שטארקטס אנדערע, בפרט די פרוי מרת ... תחני'; לערנט מיט איר ווי אזוי צו רעדן צו די קינדער. געבט איר צו פארשטיין אז עלטערע קינדער - קינדער פון אכצן יאר - קען מען צוריק ברענגען צום אייבערשטן נאר מיט שוין רעדן און מיט קוקן גוט אויף זיי; אויפזוכן אין זיי די באהאלטענע פינטעלע איד און מאכן פון דעם אן עסק, און זיי באַמַת ליב האבן; נאר דאס איז די וועג ווי אזוי מען קען זיי אנהאלטן זיי זאלן נישט פאלן

וויטער.

בנוגע אייך, וואס איר קענט זיך נישט בארואיגן פונעם מצב הדור, ווי קינדער, בחורים און מיידלעך פאלן נעכעף אריין אין עבירות; פאר אייך בלייבט איבער איין זאך: "הפצה, הפצה, הפצה"; ווי מער פארשפרייטן די זיסע עצות פון רבי'ן, די זיסע ווערטער פון רבי'ן - פאר מיידלעך און פרויען, ווייל נאר דער רבי האט די שפראך צו די בני הנעורים. אזוי ווי רבי נתן שרייבט (עלים לתרופה, מכתב קעד): "כי ידוע לכם מעשי בני הנעורים, בפרט בדור הזה", אזוי ווי עס איז באוואוסט די מעשי בני הנעורים פונעם דור, "ואין שום הצלה כי אם על ידי התורה", און עס איז נישט דא קיין שום וועג זיי צו ראטעווען נאר דורך די תורה, נאר אז מען היט די תורה, "ואין מי ש'יכניס למוד התורה וקיום התורה בעולם כמו אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה, על ידי אמתת דרכיו הקדושים שגלה על ידיו, ובספריו הקדושים", און עס איז נישט דא אויף דער וועלט ווער עס זאל אריין ברענגען לימוד התורה און קיום התורה - היטן די מצות פונעם אייבערשטן, נאר דער הייליגער רבי זכותו יגן עלינו דורך זיינע זיסע עצות און הייליגע וועגן.

איך וועל אייך שיקן א בריוו איר זאלט דאס איבערגעבן פאר מרת ... תחי'.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אויב מען וויל נחת פון די קינדער, דארף מען וויינען צום

אייבערשטן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שלח, כ"ה סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

מרת ... תחי'.

איך בעט אייך זייער איר זאלט נישט מיד ווערן פון בעטן דעם אייבערשטן, דאס איז די עצה פאר אייך און פאר אלע אידישע טאטעס און מאמעס וואס ווילן האבן נחת פון די קינדער; בעטן דעם אייבערשטער מיט הייסע טרערן ער זאל רחמנות האבן אויף אידישע קינדער, זיי צוריק ברענגען צו די וועג פון די תורה.

יעדע טרער וואס עלטערן וויינען צום אייבערשטן פאר זייערע דורות גייט ארויף זייער הויכע, ביזן אייבערשטן אליין, און ביים סוף זעט מען גרויסע

ניסים. דער רבי זאגט (ספר המדות, אות תפלה, סימן נא): "תפילה שהיא בדמעות - היא מתקבלת", תפלה וואס קומט מיט טרערן - ווערט אנגענומען.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו דערציילט אז ווען ער איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן און ער האט געלערנט די זאך פון התבודדות ותפלה, האט ער זייער שטארק געוואלט זיך קענען אויסוויינען צום אייבערשטן; ווען ער פלעגט הערן קליינע קינדער וויינען פלעגט ער בעטן דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם, איך וויל אויך אזוי וויינען צו דיר; דאס מיינט וויינען, איך וויל וויינען צו דיר אזוי ווי קליינע קינדער וויינען".

קוקטס גוט אויף זיי וועט איר זיי אלע מאכן פאר ערליכע אידן.

...

ווער עס איז מקורב צום צדיק אויף די וועלט וועט זיין מקורב
צום צדיק אויף יענע וועלט

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת שלח-מברכין החודש, כ"ז סיון, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד מיינע טייערע ליבע חברים, תלמידי היכל הקודש ירושלים.

איך בעט אייך זייער איר זאלט זיך האלטן צוזאמען; דאווענען צוזאמען.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט דערציילט פון רבי סענדר'ל פון טיראוויצע זכרנו לברכה. ער איז געווען א גרויסער עובד השם, סוף ימיו האט ער געוואוינט אין אומאן און זיין סדר היום איז געווען אז יעדן פארטאגס פלעגט ער גיין צום ציון פון הייליגן רבי'ן זיך מתבודד זיין און לערנען דארט זיינע שיעורים כסדרן. אמאל האט פאסירט אז מענטשן זענען געקומען פארטאגס צום ציון און מען האט געזען א ווייסע געשטאלט ביים ציון, קודם האט מען מורא געהאט וואס דאס איז אבער נאכדעם האט מען באמערקט אז דאס איז רבי סענדר פון טיראוויצע באדעקט מיט שניי פון קאפ ביז פיס, האט מען אים געפרעגט: "רבי סענדר וואס טוט איר דא, עס איז קאלט און עס שנייט, איר ווערט דאך באלד פארפריירן?!" האט ער געענטפערט: "איך בין געקומען פארטאגס צום ציון און דער ציון איז געווען פארשפארט, האב איך אפגעמאכט אז איך גיי נישט אוועק פון דא; עס האט אנגעפאנגען פאלן א שניי האב איך

שוין יא געוואלט אהיים גיין, אָבער אײַף האָב געטראַכט צו זײַך: ׳ווען אײַף װעל אַװעק גײן מױז העװלס, אײַף װעל אַרױף קומען אױבן אין הײמל און אײַף װעל װעלן גײן צום הײליגן רבײַם הײכל, װעט מען מיר ענטפּען תּירוּצײם: עס רעגנט, עס שנייט, עס איז װײט, עס איז קאלט װױ װױ; װעל אײַף זאָגן אז װען אײַף האָב געלעבט אױף די װעלט האָב אײַף נישט געקוקט אױף גאַרנישט און אײַף בײן יעדן טאָג געקומען צום רבײַם ציון, אזױ װײל אײַף יעצט אױף גיין צום הײליגן רבײַם אָן קײן תּירוּצײם - װעט מען מיר מוזן לאַזן גיין צום רבײַם״.

דער הײליגער רבײַ זאָגט (ספּר המידות, אות צדיק, סימן עד): ״המקַרְבִּים שְׁיֵשׁ לְצַדִּיק בְּחַיּוֹ - הֵם יִהְיוּ מְקַרְבִּים בְּמוֹתָם״, װער עס איז מקורב צום צדיק אױף די װעלט װעט זײן מקורב צום צדיק אױף יענע װעלט.

עס זענען דא אינגעלייט װאס קומען נישט דאָװענען אין הײכל הַקּוֹדֶשׁ - יעדעס מאל מיט אַנדערע תּירוּצײם: עס רעגנט, עס שנייט, עס איז קאלט, די שול איז װײט װױ װױ - יעדער מיט זײַנע תּירוּצײם; אָבער אַ מענטש דאַרף טראַכטן: ״לְמַשָּׁל אײַף בײן אַ נפֿטר, װאָו גײ אײַף? װער װעט רחמנות האָבן אױף מיר? װײל אײַף דען מען זאל מיר אײַנרעדן תּירוּצײם אז מען קען נישט אַרײַן צום רבײַם װײל עס רעגנט, עס שנייט, עס איז קאלט, די שול איז װײט װױ װױ?״! געט אײַף אײַף, שטאַרקט אײַף און זײט אײַף מְחֻזַּק צו קומען דאָװענען אין ״הײכל הַקּוֹדֶשׁ״ טראַן אַלע מניעות װױ; דו קומסט נישט צו קײנעם, דו טראַכט: ״דער רבײַ איז דא, מוהר״ש איז דא, אײַף קום צו זײ און אײַף האָב מיט קײנעם גאַרנישט״.

אַ פּרײַליכן שבת.

...

נעמט אַ חלק אינעם גרויסן זכות צו בויען דעם עירוב

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קרח, א' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן

לְכָבוֹד ... גרוי איר, קרית ברסלב ליבערטי.

אײַף װײל בעטן אַלע אַנשׁי שְׁלוּמֵינוּ װאס האָבן נאָך נישט גענומען אַ חלק אין די צדקה פּאַרײן עירוב װאס מיר בויען יעצט אין קרית ברסלב ליבערטי - צו

נעמען א חלק אין דעם; עס איז א גרויסע זכות צו האבן אין א חלק אין די מצוה. העלפן בויען אן עירוב איז מסוגל פאר קינדער, אזוי ווי עס איז ידוע די מעשה, עס איז געקומען א איד צום הייליגן ייטב לב זכותו יגן עלינו און געבעטן א ברכה פאר זרע של קיימא נאכדעם וואס ער האט לאנגע יארן נישט געהאט קיין קינדער, האט אים דער ייטב לב געזאגט אז ער זאל מאכן דעם עירוב אין שטאט, דער איד האט מתקן געווען דעם עירוב און ער האט זוכה געווען צו זרע של קיימא.

וואס וועלן מיר מיט נעמען אויבן אויף יענע וועלט? וואס וועט בלייבן פון אלע פלאג וואס מיר פלאגן זיך? וואס וועט בלייבן פון אלע הארעוואניע? - נאר דאס ביסל צדקה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווער נישט צעפאלן ווען די מיידלעך פאלגן נישט

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קרח, א' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן

... תחי', לערערין בית פיגא, קרית ברסלב ליבערטי.

ווער נישט צעפאלן ווען די מיידלעך פאלגן נישט; נעם עס נישט פערזענליך. געדענק אז קינדער זענען קינדער; קינדער הערן נישט, קינדער פאלגן נישט, קינדער לאכן זיך אונטער ווען מען רעדט צו זיי; די טיטשערס און די עלטערן דארפן בעטן דעם אייבערשטן צו טרעפן דעם ריכטיגן וועג ווי אזוי צו מאכן זיי זאלן יא פאלגן.

איך ווייס זייער גוט ווי שווער עס איז צו זיין א טיטשער, איך ווייס גאר גוט וואס קינדער זענען; איך זיך שוין מיט קינדער פאר איבער פופצן יאר, קינדער פון אלע יארגענג. מיר איז אויף זייער שווער, אבער איך מאך זיך גרינג, איך נעם די עצוה פון קוקן אויף איין טאג אויף א מאל, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן רעב) אויפ'ן פסוק (תהלים צה, ז): "היום אם בקלו תשמעו", אז ווען א מענטש וויל אנהייבן עפעס צו טון - סיי ברוחניות און סיי בגשמיות דארף ער נעמען דעם כלל פאר זיך, צו קוקן נאר אויפ'ן היינטיגן טאג; ווייל ווען מען וויל

אָנהייבן דינען דעם אייבערשטן דאכט זיך פאר'ן מענטש אז ער נעמט אויף זיך א שווערע לאסט און דאס ברענגט דעם מענטש צו טראכטן אז מען קען נישט נעמען די עבודה, "אבל פשיחשב שאין לו רק אותו היום, לא יהיה לו משא כלל", אבער אז מען טראכט נאר פונעם היינטיגן טאג איז עס בכלל נישט שווער, מיט דעם טייטשט דער רבי: "היום אם בקולו תשמעו", 'היום' דיקא, והבו, עיין שם.

גיי יעדן טאג אביסל שפאצירן אין די פעלד ארום דין שטוב; זיי זיך מתבודד, דאנק דעם אייבערשטן אויף דין שיינע לעבן - וועט אלעס ווערן גרינגער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

יעדע פרוטה וואס מען לייגט אין פושקע באשיצט דעם מענטש

פון שלעכטס

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קרח, א' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... נרו יאיר, ירושלים.

איך האב ערהאלטן דין צדקה פאר די ישיבה.

זע צו לייגן אפאר פרוטות פאר צדקה יעדן טאג, אזוי אויף יעדעס מאל ווען דו דארפסט א ישועה געב אפאר פרוטות לצדקה און בעט דעם אייבערשטן דין בקשה - וועסטו זיכער זען א ישועה. דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות צדקה, סימן כז): "יתן לצדקה בשתי ידים, ויהיה תפלתו נשמעת", מען זאל געבן צדקה מיט ביידע הענט, דורךדעם וועט אנגענומען ווערן די תפלה.

מענטשן האבן נישט קיין השגה אין צדקה, מען ווייסט נישט ווי חשוב יעדע פרוטה איז; יעדע פרוטה וואס מען לייגט אין פושקע באשיצט דעם מענטש פון שלעכטס. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא בתרא ט:): אויפ'ן פסוק (ישעיה נט, יז): "וילבש צדקה כשרון" - אז צדקה איז אזוי ווי א פאנצער, א פאנצער איז צוזאמגעשטעלט פון אסאך שטיקלעך אייז און דאס מאכט אז די פייל זאל נישט אריין גיין אינעם מענטש, אזוי אויף ווען מען געבט צדקה נעמען זיך צאם

אלע פרוטות וואס מען לייגט אין די פושקע און עס ווערט א גרויסער פאנצער צו באשיצן דעם מענטש.

געב איבער א גריס פאר די יונגע עלטערן; זאג זיי אז איך בענק זיך נאך זיי, איך ווארט מען זאל שוין קענען גיין קיין ארץ ישראל; איך בענק זיך זייער צו ארץ ישראל, איך האף בקרוב דיר צו זען.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

סגולות געהאלפן צו ווערן מיט קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קרח, א' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפקט קטן

לקבוד ... גרוי ואיר, ברוקלין.

נעם זיך אונטער צו עסן - דו און דיין ווייב - יעדע וואך סעודת מלנה דמלכה; דאס איז א סגולה פאר קינדער.

ביי די סעודה זאלט איר לערנען צוזאמען א שיעור אין דעם רבינ'ס מעשיות - סיפורי מעשיות; דער הייליגער רבי זאגט (תני מוהר"ן, סימן כה): "איך זאג אנדערש פון די וועלט, די וועלט זאגט אז מען ווערט נישט טראגעדיג דורך מעשיות, אבער איך זאג אז די מעשיות איז א סגולה פאר קינדער"; זאלסטו זיך יעדע וואך אנוועק זעצן מיט דיין ווייב תחילי, מאך א סעודת מלנה מלכה, זינג זמירות און נאכדעם זאלט איר צוזאמען לערנען סיפורי מעשיות פסדרן - וועט איר זוכה זיין צו זרע של קיימא.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איינער וואס ארבעט מיט קינדער דארף גוט שלאפן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת קרח, א' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפקט קטן

מרת ... תחני', קרית ברסלב ליבערטי.

זייער גוט האסטו געטון אז דו ביסט נישט אריין געקומען אין וויליאמסבורג צו די פרויען פארטי; איינער וואס ארבעט מיט קינדער, א טיטשער אדער מנהלת - האט א גרויסע אחריות און מען דארף גיין שלאפן צייטליך. אזוי ווערט גע'פסקנט אין שלחן ערוך (יורה דעה סימן רמה, סעיף טז): "ואין למלמד לנעור בלילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד", א מלמד טאר נישט אויפזיין ביינאכט פדי ער זאל נישט זיין פויל בייטאג צו לערנען מיט די קינדער.

איך נעם זיך אויס מיט אלע מלמדים אז זיי טארן נישט אנוועק פארן צו חתונות אדער א פארברענג וכדומה (אויסער אויב זיי נעמען א במקום, א שטעלפארטערטער); דאס זעלבע איז מיט די טיטשערס, זיי דארפן זיין גוט אויסגערוט צו די קינדער.

בנוגע די פרויען פארברענג וואס איר מאכט אין שטעטל יעדע דינסטאג נאכט; מען דארף טראכטן א גוטע צייט ווען דאס צו מאכן, ווייל עס קען נישט זיין צו שפעט. אויב מאכט מען דאס אזוי ווי ווינטער צייט, בערך גיין אזייגער - קען מען דאס ווייטער מאכן, אפער אויב הייבט מען דאס אן שפעטער - איז דאס א פראבלעם, ווייל עס פארציט זיך צו שפעט וואס דעמאלט גייט דאס אויפן חשבון פון די קינדער. א מאמע וואס לייגט זיך טויזנט אזייגער האט נישט קיין כח אינדערפרי צו אירע קינדער, די קינדער קומען אין חדר און אין סקול מיט קולות און פסקים; אנדערש איז ווען מען לייגט זיך פרי און מען איז אויסגערוט - דאן האט מען כח אויפצואנוועקן די קינדער און זיי גרייט מאכן מיט שמחה צו גיין אין חדר און אין סקול.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

אַלֶּע צָרוֹת קוּמְעֵן פּוֹן קוּקֵן עֲבִירוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - ב' פְּרֶשֶׁת קֶרַח, ב' דְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ תַּמּוּז, שְׁנַת תש"פ לַפְּרֶט קָטָן
לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אִיךְ הָאב עָרְהֶאֱלָטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

לָאז אָפּ, הָעֵר שׁוֹיֵן אױף; שׁוֹיֵן גְּעֵנוּג גְּעֵקוּקֵט. לִיג שׁוֹיֵן אַוּעֵק דָּעם
טְעֵלֶעפֿאַן; עֲנִדְעֶרשׁ קוּק אױף דִּיין ווִיב און קִינְדֶּער, עֲנִדְעֶרשׁ קוּק אִין דִּי
הִיילִיגֶע מִשְׁנִיֹּת.

אַלֶּע צָרוֹת קוּמְעֵן פּוֹן קוּקֵן עֲבִירוֹת, אַלֶּע אַרְעֵמְקִיִּט קוּמֵט פּוֹן פִּגְם הַבְּרִית
וואס הִיבֵט זײַך אָן מִיט דִי אױגֵן; אִיךְ בְּעֵט דִיר, לָאז אָפּ. הָעֵר אױף, הָאֵסֵט שׁוֹיֵן
גְּעֵנוּג גְּעֵקוּקֵט! אַז דו וועסט נִישֵׁט קוּקֵן עֲבִירוֹת וועסטו זײַך שְׁפִיךְן ווי א פֿרִייעֶר
מְעַנְטֵשׁ.

יִשָּׁר כַּח פֶּאָרְן הָעֵלְפֵן דִּי יְשִׁיבָה מִיט'ן קֶאָמְפִּיין.

אױב דו ווִיִּסֵט פּוֹן אַ פֿלֶאץ וואו אִיךְ קֶען גִּיין מִיט דִי בְּחוּרִים פֶּאָרְן זױמֶער
- לָאז מִיר ווִיסן, אַדֶּער רוֹף הָאָבֶרֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר.
דָּער אִיבֶּעֶרשְׁטֶער זָאל הָעֵלְפֵן זָאלֵסט הָאָבֵן הַצְּלָחָה אִין אַלֶּע עֲנִינִים.

...

